

UMOWA RAMOWA

o wszechstronnym partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Socjalistyczną Republiką Wietnamu, z drugiej strony

UNIA EUROPEJSKA,

zwana dalej „Unią”,

oraz

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA BUŁGARI,

REPUBLIKA CZESKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

REPUBLIKA WĘGIERSKA,

MALTA,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

RUMUNIA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

Umawiające się Strony Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

dalej zwane „państwami członkowskimi”,

z jednej strony, oraz

SOCJALISTYCZNA REPUBLIKA WIETNAMU,

zwana dalej „Wietnamem”,

z drugiej strony,

zwane dalej wspólnie „Stronami”,

ZWAŻYWSZY na tradycyjną przyjaźń między Stronami oraz łączące je więzi historyczne, polityczne i gospodarcze,

MAJĄC NA UWADZE, że Strony przywiązują szczególne znaczenie do złożoności ich wzajemnych stosunków, co znalazło wyraz m.in. w wietnamskim „Ogólnym planie dotyczącym stosunków między Wietnamem a Unią Europejską do roku 2010 r. oraz wytycznych do roku 2015” z roku 2005 oraz w późniejszych rozmowach między Stronami,

MAJĄC NA UWADZE, że Strony uważają, iż niniejsza umowa stanowi część szerszych i spójnych stosunków między nimi w ramach umów, których obie Strony są stronami,

POTWIERDZAJĄC swoje zobowiązanie do przestrzegania zasad ogólnych prawa międzynarodowego oraz celów Karty Narodów Zjednoczonych, przy poszanowaniu zasad demokratycznych i praw człowieka,

POTWIERDZAJĄC poszanowanie niepodległości, suwerenności, integralności terytorialnej oraz jedności narodowej Socjalistycznej Republiki Wietnamu,

POTWIERDZAJĄC swoje przywiązanie do zasady dobrych rządów i walki z korupcją,

POTWIERDZAJĄC pragnienie wspierania postępu gospodarczego i społecznego swoich społeczeństw, uwzględniając zasadę zrównoważonego rozwoju i wymogi ochrony środowiska,

ZWAŻYWSZY, że Międzynarodowy Trybunał Karny stanowi ważne osiągnięcie dla pokoju i sprawiedliwości na świecie, a jego celem jest skuteczne ściganie najpoważniejszych przestępstw wzbudzających niepokój wspólnoty międzynarodowej,

MAJĄC NA UWADZE, że Strony zgadzają się również co do tego, że rozprzestrzenianie broni masowego rażenia (BMR) stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa międzynarodowego oraz pragną pogłębić dialog i współpracę w tej dziedzinie. Przyjęcie w drodze konsensusu rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) nr 1540 stanowi podstawę zobowiązania całej społeczności międzynarodowej do zwalczania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia,

UZNAJĄC potrzebę przyspieszenia procesu rozbrojenia, jak również większej skuteczności w wypełnianiu zobowiązań dotyczących nierozprzestrzeniania broni zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami wiążącymi Strony,

WYRAŻAJĄC pełne zaangażowanie w zwalczanie wszelkich form terroryzmu zgodnie z prawem międzynarodowym, w tym prawami człowieka i prawem humanitarnym, oraz w ustanowienie skutecznej współpracy międzynarodowej i stworzenie instrumentów międzynarodowych, które zapewnią jego eliminację, a także przywołując odpowiednie rezolucje RB ONZ,

UZNAJĄC znaczenie Umowy o współpracy z dnia 7 marca 1980 r. między Europejską Wspólnotą Gospodarczą oraz Indonezją, Malezją, Filipinami, Singapurem i Tajlandią – państwami członkowskimi Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN), którą w 1999 r. został objęty również Wietnam, jak również Umowę o współpracy między Wspólnotą Europejską a Socjalistyczną Republiką Wietnamu z dnia 17 lipca 1995 r.,

UZNAJĄC znaczenie zacieśnienia istniejących stosunków między Stronami w celu wzmocnienia współpracy między nimi oraz wspólne pragnienie Stron, aby skonsolidować, pogłębić i zróżnicować ich stosunki w dziedzinach stanowiących przedmiot wzajemnego zainteresowania w oparciu o suwerenność, równość, niedyskryminację, poszanowanie środowiska naturalnego oraz wzajemne korzyści,

UZNAJĄC status Wietnamu jako państwa rozwijającego się oraz uwzględniając poziom rozwoju każdej ze Stron,

UZNAJĄC duże znaczenie współpracy rozwojowej w krajach rozwijających się, zwłaszcza w krajach rozwijających się o niskim dochodzie i niskim średnim dochodzie, dla ich zrównoważonego wzrostu gospodarczego, zrównoważonego rozwoju oraz terminowej i pełnej realizacji celów rozwojowych ustalonych na poziomie międzynarodowym, w tym milenijnych celów rozwoju Narodów Zjednoczonych,

UZNAJĄC postęp osiągnięty przez Wietnam w realizacji milenijnych celów rozwoju oraz we wdrażaniu swojej strategii rozwoju gospodarczo-społecznego, jak również obecny poziom rozwoju Wietnamu jako kraju rozwijającego się o niskim dochodzie,

MAJĄC NA UWADZE, że Strony przykładają szczególną wagę do zasad i postanowień rządzących handlem międzynarodowym, zawartych w szczególności w Porozumieniu ustanawiającym Światową Organizację Handlu (WTO), oraz do potrzeby stosowania ich w sposób przejrzysty i niedyskryminujący,

UZNAJĄC, że handel odgrywa znaczącą rolę w rozwoju, a także uznając znaczenie programów handlu preferencyjnego,

WYRAŻAJĄC swoje pełne zobowiązanie do propagowania zrównoważonego rozwoju w jego wszystkich wymiarach, w tym ochrony środowiska i skutecznej współpracy w celu zwalczania zmiany klimatu, a także skutecznego propagowania i wdrażania uznanych na forum międzynarodowym norm pryncypalnych ratyfikowanych przez Strony,

PODKREŚLAJĄC znaczenie współpracy w zakresie migracji,

POTWIERDZAJĄC swoje dążenie do zacieśnienia współpracy między Stronami w oparciu o wspólne wartości i wzajemne korzyści, w pełnej zgodności z działaniami podejmowanymi w kontekście regionalnym,

ZAUWAŻAJĄC, że postanowienia niniejszej umowy, które wchodzą w zakres części trzeciej tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, są wiążące dla Zjednoczonego Królestwa i Irlandii albo jako oddzielnych Umawiających się Stron, albo jako części Unii Europejskiej, zgodnie z Protokołem (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. To samo stosuje się do Danii, zgodnie z Protokołem (nr 22) w sprawie stanowiska Danii załączonym do wspomnianych traktatów,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

TYTUŁ I

CHARAKTER I ZAKRES

Artykuł 1

Zasady ogólne

1. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do przestrzegania zasad ogólnych prawa międzynarodowego określonych w celach i zasadach Karty Narodów Zjednoczonych, potwierdzonych w deklaracji Zgromadzenia Ogólnego ONZ o zasadach prawa międzynarodowego dotyczących przyjaznych stosunków i współpracy między państwami zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych, z dnia 24 października 1970 r., a także innych stosownych traktatów międzynarodowych, uznających między innymi zasadę praworządności oraz zasadę „*pacta sunt servanda*”; oraz poszanowanie zasad demokracji i praw człowieka, określonych w Powszechnej deklaracji praw człowieka Zgromadzenia Ogólnego ONZ i w innych stosownych instrumentach międzynarodowych dotyczących praw człowieka, których Strony są Umawiającymi się Stronami, które stanowią fundament polityki wewnętrznej i międzynarodowej obu Stron oraz zasadniczy element niniejszej umowy.

2. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do dalszej współpracy z myślą o całkowitym osiągnięciu celów rozwojowych, w tym milenijnych celów rozwoju, poprzez przestrzeganie istniejących zobowiązań międzynarodowych mających zastosowanie do Stron. Stanowi to zasadniczy element niniejszej umowy. Strony potwierdzają również swoje odpowiednie zobowiązania w ramach europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju z 2005 r., deklaracji paryskiej w sprawie skuteczności pomocy uzgodnionej na forum wysokiego szczebla w sprawie skuteczności pomocy w 2005 r., w programie działania z Akry uzgodnionym na trzecim forum wysokiego szczebla w sprawie skuteczności pomocy, oraz podstawowym oświadczeniu z Hanoi w sprawie skuteczności pomocy uzgodnionym w 2006 r., z myślą o dalszej poprawie wyników współpracy rozwojowej, w tym postępu w zakresie niewiązania pomocy oraz osiągnięcia bardziej przewidywalnych mechanizmów pomocy.
3. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do propagowania zrównoważonego rozwoju we wszystkich jego aspektach, współpracy w celu sprostania wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu oraz globalizacją, a także przyczyniania się do osiągnięcia uznanych na szczeblu międzynarodowym celów rozwojowych, w szczególności milenijnych celów rozwoju.
4. Strony zgadzają się, że wdrożenie wszystkich działań w zakresie współpracy w ramach niniejszej umowy uwzględni ich odpowiedni poziom rozwoju, potrzeby oraz potencjał.
5. Strony potwierdzają, że handel odgrywa znaczącą rolę w rozwoju oraz że programy handlu preferencyjnego pomagają propagować rozwój w krajach rozwijających się, w tym w Wietnamie.
6. Strony postanawiają, że współpraca w ramach niniejszej umowy będzie przebiegała zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi każdej ze Stron.

Artykuł 2

Cele współpracy

W celu zacieśnienia stosunków dwustronnych Strony zobowiązują się prowadzić wszechstronny dialog i promować dalszą współpracę we wszystkich sektorach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. Ich wysiłki będą w szczególności miały na celu:

- a) nawiązanie współpracy dwustronnej i współpracy w ramach wszystkich stosownych regionalnych i międzynarodowych forów i organizacji;
- b) rozwój handlu i inwestycji między Stronami przynoszący wzajemne korzyści,
- c) nawiązanie współpracy w zakresie handlu i inwestycji będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w celu ułatwienia zrównoważonego przepływu towarów i inwestycji oraz zapobiegania i usuwania przeszkód w handlu i inwestycjach, w sposób konsekwentny i komplementarny w odniesieniu do bieżących i przyszłych inicjatyw regionalnych UE-ASEAN;
- d) działanie poprzez współpracę rozwojową w kierunku eliminacji ubóstwa, propagowania zrównoważonego rozwoju, przewyższania nowych wyzwań, takich jak zmiana klimatu i choroby zakaźne, pogłębiania reform gospodarczych oraz integracji z gospodarką światową;
- e) ustanowienie współpracy w dziedzinie sprawiedliwości i bezpieczeństwa, w tym praworządności i współpracy prawnej, ochrony danych, migracji, zwalczania przestępczości zorganizowanej, prania pieniędzy i nielegalnych narkotyków;
- f) krzewienie współpracy we wszystkich innych sektorach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w tym w sektorze praw człowieka; polityki gospodarczej; usług finansowych; podatków; polityki przemysłowej oraz małych i średnich przedsiębiorstw; technologii informacyjnych i komunikacyjnych, nauki i techniki; energii; transportu; planowania i rozwoju urbanistycznego i regionalnego; turystyki; edukacji i szkoleń; kultury; zmiany klimatu; środowiska i zasobów naturalnych; rolnictwa, leśnictwa, zwierząt hodowlanych, rybołówstwa i rozwoju obszarów wiejskich; zdrowia; statystyki; pracy, zatrudnienia i spraw socjalnych; reformy administracji publicznej; stowarzyszeń i organizacji pozarządowych; zapobiegania katastrofom naturalnym i łagodzenia ich skutków; równości płci;
- g) zwiększenie obecnego i propagowanie przyszłego udziału obu Stron w lokalnych i regionalnych programach współpracy, w których możliwy jest udział drugiej Strony;
- h) nawiązanie współpracy w zakresie przeciwdziałania rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia; zwalczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką we wszystkich jego aspektach; niewypałów wojennych;

- i) ustanowienie współpracy w zwalczaniu terroryzmu;
- j) zwiększanie roli i poprawianie wizerunku Stron w regionach każdej ze Stron poprzez stosowanie różnych środków, m.in. wymiany kulturalnej, wykorzystania technologii informacyjnych i edukacji,
- k) promowanie porozumienia między obywatelami między innymi poprzez współpracę różnych podmiotów, takich jak niezależne ośrodki badawcze, środowisko uniwersyteckie, przedsiębiorstwa oraz media, w formie seminariów, konferencji, kontaktów młodzieżowych i innych działań.

Artykuł 3

Współpraca w ramach organizacji regionalnych i międzynarodowych

1. Strony zobowiązują się wymieniać opinie i współpracować w ramach regionalnych i międzynarodowych forów i organizacji takich jak Organizacja Narodów Zjednoczonych oraz jej agencje i organizacje, dialog UE-ASEAN, forum regionalne ASEAN, dialog Azja-Europa, oraz Światowa Organizacja Handlu (WTO).
2. Strony postanawiają również propagować współpracę w tych dziedzinach między niezależnymi ośrodkami badawczymi, środowiskiem uniwersyteckim, organizacjami pozarządowymi, przedsiębiorstwami oraz mediami poprzez organizację seminariów, konferencji i innych powiązanych działań, pod warunkiem że współpraca ta opiera się na obopólnej zgodzie.

Artykuł 4

Współpraca dwustronna i regionalna

1. We wszystkich sektorach objętych dialogiem i współpracą, które ustanawia się na mocy niniejszej umowy, oraz kładąc przy tym odpowiedni nacisk na kwestie objęte współpracą dwustronną, Strony zgadzają się kontynuować powiązane działania na szczeblu dwustronnym, regionalnym lub poprzez połączenie obu tych wymiarów. Przy wyborze odpowiednich ram działania Strony będą dążyły do maksymalizacji uzyskanego wpływu na wszystkie zainteresowane strony oraz do umocnienia ich zaangażowania, przy jednoczesnym jak najlepszym wykorzystaniu dostępnych zasobów, uwzględnieniu politycznej i instytucjonalnej wykonalności oraz zapewnieniu spójności z innymi działaniami, w które zaangażowane są Unia i ASEAN. Współpraca może w stosownych przypadkach obejmować wsparcie dla integracji i rozwoju społeczności ASEAN.
2. Strony mogą w stosownych przypadkach postanowić o rozszerzeniu wsparcia finansowego na działania w ramach współpracy w dziedzinach objętych umową oraz na działania powiązane, zgodnie z ich odpowiednimi procedurami finansowymi i zasobami. Współpraca może w szczególności wspierać wdrażanie reform społeczno-gospodarczych w Wietnamie i obejmować środki służące budowaniu zdolności administracyjnych, takie jak organizacja programów szkoleniowych, warsztatów i seminariów, wymiany ekspertów, badania, oraz inne działania ustalone przez Strony zgodnie ze strategiami pomocy rozwojowej donatorów.

TYTUŁ II

WSPÓŁPRACA NA RZECZ ROZWOJU

Artykuł 5

Zasady ogólne

1. Głównymi celami współpracy rozwojowej są: realizacja milenijnych celów rozwoju, a także eliminacja ubóstwa, zrównoważony rozwój i integracja z gospodarką światową. Cele współpracy rozwojowej uwzględniają strategię i programy rozwoju społeczno-gospodarczego Wietnamu. Strony uznają, że współpraca rozwojowa między nimi ma zasadnicze znaczenie dla stawienia czoła wyzwaniom rozwojowym Wietnamu.
2. Strony postanawiają propagować współpracę zgodnie ze swoimi odpowiednimi procedurami i zasobami.

Artykuł 6

Cele współpracy

Strategie współpracy rozwojowej mają na celu między innymi:

- a) osiągnięcie zrównoważonego wzrostu gospodarczego;
- b) promowanie rozwoju ludzkiego i społecznego;
- c) propagowanie reform instytucjonalnych i rozwoju;
- d) promowanie zrównoważenia środowiskowego i regeneracji środowiska oraz najlepszych praktyk w tej dziedzinie, a także zachowania zasobów naturalnych.
- e) zapobieganie zmianie klimatu i zwalczanie jej skutków;
- f) wspieranie polityki i instrumentów mających na celu stopniową integrację z gospodarką światową i handlem światowym.

Artykuł 7

Formy współpracy

1. Dla każdego sektora współpracy w ramach tego tytułu Strony zgadzają się przeprowadzać działania na szczeblu dwustronnym lub regionalnym albo na obu tych szczeblach, w tym poprzez współpracę trójstronną.
2. Formy współpracy między Stronami mogą obejmować:
 - a) pomoc rozwojową i techniczną dla programów i projektów, zgodnie z ustaleniami Stron;
 - b) budowanie zdolności administracyjnych poprzez szkolenia, warsztaty i seminaria, wymianę ekspertów, badania i wspólne badania naukowe między Stronami;
 - c) rozważenie innych form finansowania rozwoju w stosownych przypadkach;
 - d) wymianę informacji w sprawie najlepszych praktyk w zakresie skuteczności pomocy.

TYTUŁ III

POKÓJ I BEZPIECZEŃSTWO

Artykuł 8

Przeciwdziałanie rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia

1. Strony uważają, że rozprzestrzenianie broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia, zarówno przez czynniki państwowe, jak i niepaństwowe, stanowi jedno z najpoważniejszych zagrożeń dla stabilności i bezpieczeństwa międzynarodowego, a równocześnie potwierdzają uzasadnione prawo Stron do prowadzenia badań oraz opracowywania, wykorzystywania i transferu technologii biologicznych, chemicznych i nuklearnych oraz powiązanych materiałów, a także obrotu nimi, do celów pokojowych przy poszanowaniu traktatów i konwencji, których są stronami. W związku z powyższym Strony zgadzają się współpracować i przyczynić się do przeciwdziałania rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia oraz systemów jej przenoszenia poprzez pełne przestrzeganie i wprowadzenie w życie na szczeblu krajowym istniejących zobowiązań wynikających z traktatów i umów międzynarodowych o rozbrojeniu i nierozprzestrzenianiu broni masowego rażenia oraz mających zastosowanie w odniesieniu do Stron zobowiązań międzynarodowych. Strony uzgadniają, że niniejsze postanowienie stanowi zasadniczy element umowy.

2. Ponadto Strony zgadzają się współpracować i wspierać walkę z rozprzestrzenianiem broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia poprzez:
 - a) podjęcie kroków w celu podpisania lub ratyfikacji, w zależności od przypadku, wszystkich innych stosownych traktatów i umów międzynarodowych, lub przystąpienia do nich, oraz pełnego wykonania swoich odpowiednich zobowiązań;
 - b) ustanowienia, z poszanowaniem zdolności każdej ze Stron, skutecznego systemu kontroli eksportu krajowego, kontrolującego eksport i tranzyt towarów związanych z BMR, w tym ostateczne użycie technologii podwójnego zastosowania pod kątem BMR, oraz przewidującego skuteczne sankcje w przypadku naruszenia kontroli wywozu zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 1540, bez wywierania wpływu na normalny i legalny przywóz i wywóz oraz transakcje finansowe. Może to obejmować świadczenie pomocy, w tym budowanie zdolności administracyjnych.
3. Strony postanawiają kontynuować regularny dialog polityczny, który będzie towarzyszył tym elementom i je konsolidował.

Artykuł 9

Współpraca w zwalczaniu wszystkich aspektów nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką (BSiL)

1. Strony uznają, że nielegalne wytwarzanie, transfer oraz obrót bronią strzelecką i lekką, we wszystkich aspektach, w tym ich nadmierne gromadzenie oraz niekontrolowane rozprzestrzenianie, stanowią nadal poważne zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego, a równocześnie potwierdzają uzasadnione prawa Stron do produkcji, przywozu i posiadania broni strzeleckiej i lekkiej do celów samoobrony i bezpieczeństwa. Strony przywołują w związku z tym odpowiednie treści rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 64/50 i 64/51.
2. Strony postanawiają przestrzegać swoich zobowiązań dotyczących rozwiązania wszystkich aspektów nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz w pełni wywiązać się z tych zobowiązań w ramach istniejących porozumień międzynarodowych, których Strony są umawiającymi się stronami, i rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz zobowiązań w ramach innych odpowiednich instrumentów międzynarodowych mających zastosowanie w tej dziedzinie, takich jak Program działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi BSiL oraz zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach.
3. Strony zobowiązują się do nawiązania w stosownych przypadkach dialogu w celu wymiany opinii i informacji oraz opracowania wspólnego podejścia do zagadnień i problemów związanych z nielegalnym handlem bronią strzelecką i lekką, a także w celu wzmocnienia zdolności Stron do zapobiegania takiemu handlowi oraz jego zwalczania i eliminowania.

Artykuł 10

Współpraca w zwalczaniu terroryzmu

Strony potwierdzają znaczenie walki z terroryzmem przy pełnym poszanowaniu prawa, w tym Karty Narodów Zjednoczonych, praw człowieka, praw uchodźców oraz międzynarodowego prawa humanitarne. Strony postanawiają zacieśnić współpracę w zakresie zapobiegania terroryzmowi i jego eliminacji, w tych ogólnych ramach i zgodnie z globalną strategią Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie zwalczania terroryzmu, zawartą w rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 60/288 oraz wspólną deklaracją UE-ASEAN z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie współpracy w zwalczaniu terroryzmu.

Strony współpracują przede wszystkim:

- a) w ramach pełnego wdrożenia rezolucji RB ONZ nr 1373 i innych stosownych rezolucji ONZ, podejmując kroki w celu ratyfikacji i pełnego wdrożenia konwencji międzynarodowych i instrumentów dotyczących zwalczania terroryzmu i zapobiegania terroryzmowi;
- b) poprzez ustanowienie w ramach wspólnego komitetu regularnych konsultacji w sprawie współpracy w zwalczaniu terroryzmu i zapobieganiu terroryzmowi;
- c) poprzez wymianę informacji o grupach terrorystycznych i ich sieciach wsparcia zgodnie z prawem międzynarodowym i krajowym, oraz, z zastrzeżeniem programów i instrumentów Stron, poprzez udzielanie wsparcia na budowanie zdolności administracyjnych w zwalczaniu terroryzmu i zapobieganiu terroryzmowi;

- d) poprzez wymianę opinii o środkach i metodach stosowanych w celu zwalczania terroryzmu i podżegania do aktów terrorystycznych, w tym w dziedzinie szkoleń oraz technologii, oraz wymianę wiedzy fachowej związanej z zapobieganiem terroryzmowi,
- e) poprzez współpracę mającą na celu pogłębienie konsensusu międzynarodowego w kwestii walki z terroryzmem i odpowiednich ram prawnych oraz poprzez działanie na rzecz jak najszybszego osiągnięcia porozumienia w sprawie całościowej konwencji dotyczącej terroryzmu międzynarodowego w celu uzupełnienia istniejących instrumentów ONZ dotyczących zwalczania terroryzmu;
- f) poprzez propagowanie współpracy między państwami członkowskimi ONZ w celu skutecznego wdrożenia globalnej strategii ONZ w sprawie zwalczania terroryzmu;
- g) poprzez wymianę najlepszych praktyk w dziedzinie ochrony praw człowieka w walce z terroryzmem.

Artykuł 11

Współpraca prawna

1. Strony postanawiają współpracować w kwestiach prawnych, przy wzmacnianiu praworządności oraz wzmacnianiu funkcjonowania instytucji na wszystkich szczeblach w dziedzinie sądownictwa oraz egzekwowania prawa.
2. Strony postanawiają współpracować przy wzmacnianiu zdolności sądowych i systemu prawnego w takich dziedzinach jak prawo cywilne, postępowanie cywilne, prawo karne i postępowanie karne, jak również przekazywać sobie wzajemnie informacje dotyczące systemów prawnych i prawodawstwa.
3. Strony postanawiają współpracować w dziedzinie międzynarodowego sądownictwa karnego. Strony uważają, że najpoważniejsze przestępstwa mające znaczenie dla społeczności międzynarodowej nie mogą pozostać bezkarne i że należy zapewnić ich efektywne ściganie poprzez podjęcie środków na odpowiednim poziomie.
4. Strony uważają, że Międzynarodowy Trybunał Karny jest instytucją postępową i niezależną, działającą na rzecz pokoju i sprawiedliwości na świecie. Strony postanawiają współpracować w celu wzmocnienia ram prawnych służących zapobieganiu najpoważniejszym przestępstwom mającym znaczenie dla społeczności międzynarodowej oraz karaniu takich przestępstw, a także rozważyć możliwość przystąpienia do Statutu Rzymskiego. Strony zgadzają się, że korzystne byłoby prowadzenie dialogu i współpracy w tej kwestii.

TYTUŁ IV

WSPÓŁPRACA W ZAKRESIE HANDLU I INWESTYCJI

Artykuł 12

Zasady ogólne

1. Strony podejmują dialog na temat dwustronnego i wielostronnego handlu oraz kwestii związanych z handlem, mając na względzie zacieśnienie dwustronnych stosunków handlowych i rozwój wielostronnego systemu handlowego.
2. Strony zobowiązują się wspierać rozwój i zróżnicowanie swojej wymiany handlowej w jak największym stopniu i w sposób przynoszący wzajemne korzyści. Strony zobowiązują się do stworzenia lepszych i przewidywalnych warunków dostępu do rynków poprzez dążenie do eliminacji barier dla handlu, w szczególności poprzez terminowe likwidowanie barier pozataryfowych i ograniczeń w handlu, a także poprzez podejmowanie działań poprawiających przejrzystość, z uwzględnieniem prac prowadzonych w tej dziedzinie przez organizacje międzynarodowe, których członkami są obie Strony.
3. Uznając, że handel odgrywa niezbędną rolę w rozwoju oraz że systemy preferencji handlowych, w tym systemy ogólnych preferencji taryfowych oraz specjalne i wyróżniające traktowanie w rozumieniu WTO, okazały się korzystne dla krajów rozwijających się, Strony podejmują wysiłki w celu wzmocnienia konsultacji dotyczących ich skutecznego wdrażania.
4. Na potrzeby wprowadzenia w życie niniejszego tytułu Strony uwzględniają swoje odpowiednie poziomy rozwoju.

5. Strony informują się wzajemnie o rozwoju polityki handlowej i polityki w kwestiach związanych z handlem, takich jak polityka rolna, bezpieczeństwo żywności, ochrona konsumentów i środowiska.
6. Strony propagują dialog i współpracę zmierzającą do rozwijania stosunków handlowych i inwestycyjnych, w tym rozwiązania problemów handlowych i zapewnienia pomocy technicznej i programów budowania zdolności administracyjnych w celu rozwiązania kwestii handlowych, między innymi w dziedzinach, o których mowa w niniejszym tytule.
7. Z myślą o odblokowaniu swojego potencjału i wykorzystaniu swojej komplementarności gospodarczej, Strony podejmują wysiłki w celu poszukiwania i analizowania nowych możliwości i rozwiązań w celu wzmocnienia swoich stosunków handlowych i inwestycyjnych, w tym, w stosownych przypadkach, negocjowania porozumień o wolnych handlu lub innych porozumień stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania.

Artykuł 13

Rozwój handlu

1. Strony zobowiązują się rozwijać, dywersyfikować i zwiększać handel między sobą oraz poprawić konkurencyjność swoich produktów na rynkach krajowych, regionalnych i międzynarodowych. Współpraca między stronami w tym zakresie ma na celu przede wszystkim wzmocnienie zdolności administracyjnych w takich dziedzinach jak strategię rozwoju handlu, optymalizacja potencjału handlu, w tym systemu ogólnych preferencji taryfowych, konkurencyjności, propagowania transferu technologii między przedsiębiorstwami, przejrzystości polityk, przepisów i regulacji, informacji rynkowych, rozwoju instytucjonalnego, jak również współpracy regionalnej.
2. Strony wykorzystują w pełni pomoc na rzecz wymiany handlowej oraz inne dodatkowe programy pomocy w celu wzmocnienia handlu i inwestycji między nimi.

Artykuł 14

Kwestie sanitarne, fitosanitarne i dobrostan zwierząt

1. Strony potwierdzają swoje istniejące prawa i obowiązki w ramach Porozumienia Światowej Organizacji Handlu (WTO) w sprawie środków sanitarnych i fitosanitarnych (porozumienie SPS).
2. Strony zacieśniają współpracę i wymieniają informacje na temat prawodawstwa, wdrażania, certyfikacji oraz procedur kontroli i nadzoru dotyczących środków sanitarnych i fitosanitarnych w handlu między Stronami w ramach porozumienia WTO w sprawie zagadnień sanitarnych i fitosanitarnych, Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Międzynarodowego Biura Epizootycznego oraz Kodeksu Żywnościowego (CODEX Alimentarius).
3. Ponadto Strony zgadzają się współpracować w kwestiach sanitarnych i fitosanitarnych oraz w propagowaniu współpracy w tej dziedzinie między Stronami, poprzez budowanie zdolności administracyjnych oraz pomoc techniczną, która powinna być dostosowana do potrzeb każdej ze Stron oraz ukierunkowana na udzielenie wsparcia w zapewnieniu zgodności z ramami prawnymi każdej ze Stron, w tym przepisami w zakresie bezpieczeństwa żywności, zdrowotności roślin i zdrowia zwierząt oraz stosowania norm międzynarodowych.
4. Strony postanawiają współpracować w zakresie dobrostanu zwierząt tam, gdzie to niezbędne, w tym poprzez pomoc techniczną oraz budowanie zdolności administracyjnych w celu opracowywania norm dotyczących dobrostanu zwierząt.
5. Strony wyznaczają punkty kontaktowe w celu porozumiewania się w kwestiach objętych niniejszym artykułem.

Artykuł 15

Bariery techniczne w handlu

1. Strony propagują stosowanie norm międzynarodowych oraz współpracują i wymieniają informacje dotyczące norm, przepisów technicznych i procedur oceny zgodności, szczególnie w ramach porozumienia WTO w sprawie barier technicznych w handlu.

2. Strony dążą do wymiany informacji od wczesnych etapów opracowywania nowych przepisów w dziedzinie barier technicznych w handlu. W tym celu Strony propagują wszelkie środki mające na celu zmniejszenie różnic między nimi w zakresie ocen zgodności i standaryzacji oraz poprawę zbieżności i zgodności między odpowiednimi systemami Stron w tej dziedzinie. Strony postanawiają wymieniać opinie na temat certyfikacji przeprowadzanej przez stronę trzecią oraz zbadać możliwości jej stosowania, w celu ułatwienia przepływów handlowych między nimi.

3. Współpracę dotyczącą barier technicznych w handlu można osiągnąć między innymi poprzez dialog prowadzony odpowiednimi kanałami, wspólne projekty, pomoc techniczną i programy budowania zdolności administracyjnych. Strony wyznaczają, w stosowych przypadkach, punkty kontaktowe w celu porozumiewania się w kwestiach objętych niniejszym artykułem.

Artykuł 16

Współpraca w sprawach celnych oraz ułatwienia w handlu

1. Strony:
 - a) dzielą się doświadczeniami i najlepszymi praktykami oraz analizują możliwości uproszczenia procedur przywzowowych, wywzowowych i innych procedur celnych
 - b) zapewniają przejrzystość regulacji celnych i regulacji dotyczących ułatwień handlowych;
 - c) rozwijają współpracę w kwestiach celnych oraz skuteczne mechanizmy wzajemnej pomocy administracyjnej;
 - d) dążą do zbliżenia poglądów i wspólnych działań w kontekście odpowiednich inicjatyw międzynarodowych, w tym w dziedzinie ułatwień handlowych.
2. Strony zwrócą szczególną uwagę między innymi na:
 - a) zwiększenie bezpieczeństwa handlu międzynarodowego;
 - b) zapewnienie skuteczniejszego egzekwowania przepisów celnych w zakresie praw własności intelektualnej;
 - c) zapewnienie równowagi pomiędzy ułatwieniami handlowymi a walką z nadużyciami finansowymi i nieprawidłowościami.
3. Bez uszczerbku dla innych form współpracy ustanowionych niniejszą umową Strony wyrażają zainteresowanie rozważeniem zawarcia w przyszłości protokołów o współpracy celnej i o wzajemnej pomocy administracyjnej w ramach instytucjonalnych określonych w niniejszej umowie.
4. Strony dążą do uruchomienia środków wsparcia technicznego mających na celu wspieranie wdrażania współpracy w kwestiach celnych i ułatwień w handlu objętych niniejszą umową.

Artykuł 17

Inwestycje

Strony wspierają większy przepływ inwestycji poprzez rozwój atrakcyjnych i stabilnych warunków dla wzajemnych inwestycji dzięki konsekwentnemu dialogowi, którego celem jest umacnianie zrozumienia i współpracy w zakresie inwestycji, badanie mechanizmów administracyjnych ułatwiających przepływy inwestycji oraz promowanie stabilnych, przejrzystych, otwartych zasad oraz jednakowych warunków działania dla inwestorów.

Artykuł 18

Polityka konkurencji

1. Strony utrzymują przepisy ustawowe i regulacyjne oraz organy ochrony konkurencji. Będą one stosowały te przepisy w skuteczny, niedyskryminujący i przejrzysty sposób w celu wspierania pewności prawa na terytorium każdej ze Stron.

2. W tym celu Strony angażują się w działania w zakresie budowania zdolności administracyjnych i inne działania w zakresie współpracy przy opracowywaniu i wdrażaniu przepisów ustawowych i regulacyjnych dotyczących konkurencji, zależnie od dostępności finansowania takich działań w ramach instrumentów i programów współpracy Stron.

Artykuł 19

Usługi

Strony prowadzą systematyczny dialog mający w szczególności na celu wymianę informacji o odpowiednim otoczeniu regulacyjnym każdej ze Stron w celu określenia najlepszych praktyk, wspierania dostępu do rynków drugiej Strony, w tym handlu elektronicznego, wspierania dostępu do kapitału i technologii oraz wspierania handlu usługami między tymi dwoma regionami i na rynkach państw trzecich.

Artykuł 20

Ochrona praw własności intelektualnej

1. Strony potwierdzają olbrzymie znaczenie, jakie przywiązują do ochrony praw własności intelektualnej oraz pełnego wdrożenia międzynarodowych zobowiązań w zakresie ochrony praw własności intelektualnej, w celu zapewnienia odpowiedniej i skutecznej ochrony tych praw, zgodnie z odpowiednimi standardami/umowami międzynarodowymi, takimi jak Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej i Międzynarodowa konwencja o ochronie nowych odmian roślin, w tym skutecznych środków wykonawczych.

2. Strony postanawiają pogłębić współpracę w zakresie ochrony własności intelektualnej i wykonywania tych praw, w tym w zakresie odpowiednich środków ułatwiających ochronę i rejestrację oznaczeń geograficznych drugiej Strony na odpowiednich terytoriach, uwzględniając międzynarodowe przepisy, praktyki i zmiany w tej dziedzinie i swoje odpowiednie możliwości.

3. Współpraca jest realizowana w formie uzgodnionej przez Strony, w tym poprzez wymianę informacji i doświadczeń dotyczących takich kwestii jak praktyka, wspieranie, rozpowszechnianie, upowszechnianie, zarządzanie, harmonizacja, ochrona, wykonanie i skuteczne stosowanie praw własności intelektualnej, zapobieganie naruszaniu takich praw, oraz walka z fałszerstwem i piractwem, w tym poprzez ustanowienie i umacnianie organizacji odpowiedzialnych za kontrolę i ochronę tych praw.

Artykuł 21

Zwiększony udział podmiotów gospodarczych

1. Strony propagują i ułatwiają działanie izb handlowych i przemysłowych, jak również współpracę między stowarzyszeniami zawodowymi Stron w celu propagowania handlu i inwestycji w dziedzinach stanowiących przedmiot zainteresowania obu Stron.

2. Strony propagują dialog między swoimi odpowiednimi organami regulacyjnymi i podmiotami sektora prywatnego w celu omówienia ostatnich zmian w handlu oraz w otoczeniu inwestycyjnym, badania potrzeb sektora prywatnego w zakresie rozwoju oraz wymiany poglądów na temat ram politycznych służących zwiększeniu konkurencyjności przedsiębiorstw.

Artykuł 22

Konsultacje

W celu zapewnienia bezpieczeństwa i przewidywalności w swoich stosunkach dwustronnych Strony postanawiają sprawnie i jak najszybciej konsultować się wzajemnie na wniosek jednej ze Stron we wszelkich kwestiach spornych, które mogą pojawić się w związku z handlem i sprawami związanymi z handlem w ramach niniejszego tytułu.

TYTUŁ V

WSPÓŁPRACA W DZIEDZINIE SPRAWIEDLIWOŚCI*Artykuł 23***Zwalczanie przestępczości zorganizowanej**

Strony postanawiają współpracować przy zwalczaniu przestępczości zorganizowanej, gospodarczej i finansowej, a także korupcji. Współpraca ta ma w szczególności na celu, w stosownych przypadkach, wdrażanie i propagowanie stosownych międzynarodowych standardów i aktów, takich jak konwencja ONZ w sprawie międzynarodowej przestępczości zorganizowanej i jej protokoły dodatkowe oraz Konwencja ONZ przeciwko korupcji

*Artykuł 24***Współpraca w zakresie zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu**

1. Strony zgadzają się co do potrzeby podjęcia działań i współpracy, aby zapobiec ryzyku wykorzystania ich systemów finansowych oraz ryzyku prania zysków z wszelkiej poważnej działalności przestępczej, zgodnie z zaleceniami Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.
2. Obie Strony postanawiają współpracować w zakresie propagowania szkoleń i wsparcia technicznego służących tworzeniu i wdrażaniu przepisów oraz skutecznemu funkcjonowaniu mechanizmów zwalczania procederu prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Współpraca pozwala w szczególności na wymianę istotnych informacji między odpowiednimi organami Stron w ramach prawodawstwa każdej ze Stron na podstawie odpowiednich standardów służących zwalczaniu prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, odpowiadających standardom przyjętym przez Strony oraz podmioty międzynarodowe działające w tym obszarze, takie jak Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF).

*Artykuł 25***Współpraca dotycząca nielegalnych narkotyków**

1. Strony współpracują w celu zapewnienia kompleksowego i zrównoważonego podejścia poprzez skuteczne działanie i koordynację między właściwymi organami, w tym organami egzekwowania prawa, ceł, zdrowia, sprawiedliwości i spraw wewnętrznych oraz innych stosownych sektorów, w celu zmniejszenia podaży nielegalnych narkotyków (w tym nielegalnej uprawy maku do produkcji opium oraz produkcji narkotyków syntetycznych), handlu nimi, popytu na nie oraz ich wpływu na osoby zażywające narkotyki oraz na całe społeczeństwo, a także zdobycie skuteczniejszej kontroli nad prekursorami.
2. Strony określają środki współpracy służące osiągnięciu tych celów. Swoje działania podejmują na podstawie powszechnie uznanych zasad zgodnie ze stosownymi konwencjami międzynarodowymi, których są stronami, deklaracją polityczną oraz deklaracją w sprawie wytycznych dotyczących zmniejszenia popytu na narkotyki oraz środkami służącymi zacieśnieniu międzynarodowej współpracy w zwalczaniu problemu narkotyków na świecie, przyjętą przez 20. specjalną sesję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych w sprawie narkotyków w czerwcu 1998 r., a także zgodnie z deklaracją polityczną i planem działania przyjętym na obradach wysokiego szczebla 52. sesji Komisji ds. Środków Odurzających ONZ w marcu 2009 r.
3. Współpraca między Stronami obejmuje wsparcie techniczne i administracyjne w następujących obszarach: opracowanie krajowych przepisów i polityki; ustanowienie instytucji krajowych i ośrodków informacji i monitorowania; szkolenie personelu; badania nad narkotykami; wysiłki na rzecz ograniczenia popytu na narkotyki oraz negatywnych skutków narkotyków; oraz współpraca sądowa i policyjna, skuteczna kontrola prekursorów, jeśli chodzi o nielegalną produkcję środków odurzających i substancji psychotropowych. Strony mogą zgodzić się na włączenie innych obszarów.

*Artykuł 26***Ochrona danych osobowych**

1. Strony postanawiają współpracować w celu podniesienia, w stosownych przypadkach, poziomu ochrony danych osobowych do najwyższych standardów międzynarodowych, takich jak standardy zawarte w instrumentach międzynarodowych, o ile mają one zastosowanie do Stron.

2. Współpraca w zakresie ochrony danych osobowych może obejmować m.in. wsparcie techniczne w formie wymiany informacji i wiedzy fachowej.

TYTUŁ VI

SPOŁECZNO-GOSPODARCZA POMOC ROZWOJOWA ORAZ INNE OBSZARY WSPÓŁPRACY

Artykuł 27

Współpraca w dziedzinie migracji

1. Strony potwierdzają znaczenie wspólnych wysiłków w celu zarządzania przepływami migracyjnymi między swoimi terytoriami. Aby pogłębić współpracę Strony ustanawiają wszechstronny dialog we wszelkich kwestiach związanych z migracją. Sprawy dotyczące migracji stanowią część krajowych strategii rozwoju gospodarczego i społecznego krajów pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia osób migrujących.

2. Współpraca między Stronami opiera się na ocenie szczegółowych potrzeb, dokonanej poprzez wzajemne konsultacje pomiędzy Stronami, oraz jest wdrażana zgodnie z odpowiednim obowiązującym prawodawstwem unijnym i krajowym. Współpraca koncentruje się między innymi na:

- a) podejmowaniu działań w związku z podstawowymi przyczynami migracji;
- b) zaangażowaniu w kompleksowy dialog na temat legalnej migracji, mający na celu, zgodnie z wzajemnymi uzgodnieniami, utworzenie mechanizmu propagowania legalnych możliwości migracyjnych;
- c) wymianie doświadczeń i praktyk dotyczących przestrzegania i wdrażania postanowień Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, podpisanej w dniu 28 lipca 1951 r., oraz protokołu do niej, podpisanego w dniu 31 stycznia 1967 r., zwłaszcza zasad *non-refoulement* oraz dobrowolnej repatriacji;
- d) zasadach przyjmowania, jak również prawach i statusie osób przyjętych, sprawiedliwym traktowaniu oraz integracji przebywających legalnie obcokrajowców, edukacji oraz szkoleniach, środkach przeciwko rasizmowi i ksenofobii;
- e) ustanowieniu skutecznej polityki zapobiegania nielegalnej imigracji, przemytowi osób migrujących oraz handlowi ludźmi, w tym również ustanowieniu metod zwalczania siatek przemytniczych oraz ochronie ofiar takiego przemytu;
- f) kwestii powrotu osób przebywających nielegalnie na terytorium któregośkolwiek z państw w warunkach poszanowania ludzkiej godności oraz ich readmisji zgodnie z ust. 3;
- g) kwestiach uznanych za przedmiot wspólnego zainteresowania w dziedzinie wiz oraz bezpieczeństwa dokumentów podróży;
- h) kwestiach uznanych za przedmiot wspólnego zainteresowania w dziedzinie kontroli granicznych;
- i) budowaniu potencjału technicznego i ludzkiego.

3. W ramach współpracy na rzecz zapobiegania i kontroli nielegalnej imigracji, bez uszczerbku dla potrzeby ochrony ofiar handlu ludźmi, Strony zgadzają się ponadto, że:

- a) po ustaleniu przez właściwe organy Wietnamu zgodnie z przepisami krajowymi lub istniejącymi stosownymi umowami, że osoba podlegająca readmisji jest obywatelem Wietnamu, Wietnam dokonuje readmisji każdego swojego obywatela przebywającego nielegalnie na terytorium dowolnego państwa członkowskiego, na wniosek właściwych organów tego państwa i bez zbędnej zwłoki;
- b) po ustaleniu przez właściwe organy państwa członkowskiego zgodnie z przepisami krajowymi lub istniejącymi stosownymi umowami obywatelstwa osoby podlegającej readmisji, każde państwo członkowskie dokonuje readmisji swoich obywateli przebywających nielegalnie na terytorium Wietnamu, na wniosek właściwych organów Wietnamu i bez zbędnej zwłoki.

Strony dostarczają swoim obywatelom dokumenty tożsamości właściwe do tego celu. Jeśli osoba podlegająca readmisji nie posiada żadnych dokumentów ani dowodów potwierdzających obywatelstwo, właściwe organy danego państwa członkowskiego lub Wietnamu, na wniosek Wietnamu lub danego państwa członkowskiego, organizują przesłuchanie tej osoby w celu ustalenia obywatelstwa.

4. Z zastrzeżeniem swoich odpowiednich przepisów i procedur, Strony zacieśniają współpracę w kwestiach związanych z readmisją, której celem jest, na wniosek każdej ze Stron i zgodnie z wzajemnymi uzgodnieniami, wynegocjowanie porozumienia między UE a Wietnamem w sprawie readmisji swoich obywateli.

Artykuł 28

Edukacja i kształcenie

1. Strony postanawiają propagować współpracę w dziedzinie edukacji i kształcenia, przy pełnym poszanowaniu swojej różnorodności, w celu wzmocnienia wzajemnego zrozumienia, a także postanawiają szerzyć wiedzę o możliwościach kształcenia w UE i w Wietnamie.

2. Strony kładą ponadto nacisk na środki służące tworzeniu powiązań między odpowiednimi instytucjami szkolnictwa wyższego i agencjami specjalistycznymi oraz propagowaniu wymiany informacji, *know-how*, studentów, ekspertów i zasobów technicznych, przy wykorzystaniu udogodnień oferowanych przez programy unijne w Azji Południowo-Wschodniej w zakresie edukacji i kształcenia, jak również doświadczeń zdobytych w tej dziedzinie przez obie Strony.

3. Obie strony postanawiają również propagować realizację odpowiednich programów szkolnictwa wyższego, takich jak program Erasmus Mundus i programy szkoleń tłumaczy konferencyjnych, oraz zachęcać instytucje edukacyjne w UE i Wietnamie do współpracy przy wspólnych programach studiów wyższych i programach badawczych, w celu propagowania współpracy akademickiej oraz mobilności.

4. Strony postanawiają również nawiązać dialog w kwestiach stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania dotyczących modernizacji systemu szkolnictwa wyższego oraz systemów kształcenia technicznego i zawodowego, które mogłyby zwłaszcza obejmować wsparcie techniczne służące między innymi poprawie ram kwalifikacji oraz zapewnieniu jakości.

Artykuł 29

Zdrowie

1. Strony postanawiają współpracować w sektorze zdrowia w celu poprawy warunków zdrowotnych i opieki społecznej, a zwłaszcza poprawy systemu opieki zdrowotnej, w tym opieki zdrowotnej i ubezpieczeń zdrowotnych.

2. Współpraca odbywa się w szczególności poprzez:

- a) programy służące wzmocnieniu sektora zdrowia, w tym poprawie systemu opieki zdrowotnej, świadczeń zdrowotnych, warunków zdrowotnych, jak również opieki społecznej;
- b) wspólne działania w zakresie epidemiologii, w tym współpracę w zakresie wczesnego zapobiegania i kontroli epidemii takich jak ptasia grypa i pandemia grypy, a także innych poważnych chorób zakaźnych;
- c) umowy międzynarodowe w dziedzinie zdrowia, zwłaszcza Ramową konwencję Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu oraz Międzynarodowe przepisy zdrowotne;
- d) normy bezpieczeństwa żywności, w tym sieć automatycznych kontroli przywozu żywności, objętych art. 14;
- e) wymianę informacji, doświadczeń dotyczących polityki i regulacji farmaceutycznych oraz w zakresie sprzętu medycznego, zgodnie z wzajemnymi uzgodnieniami;
- f) zapobieganie chorobom niezakaźnym i ich kontrolę poprzez wymianę informacji i dobrych praktyk, promowanie zdrowego trybu życia, uwzględnienie najważniejszych uwarunkowań zdrowotnych jak również nadzór nad tymi chorobami i zarządzanie nimi.

3. Strony uznają znaczenie dalszej modernizacji sektora zdrowia oraz postanawiają wzmocnić budowanie zdolności administracyjnych oraz wsparcie techniczne w sektorze zdrowia.

Artykuł 30

Środowisko i zasoby naturalne

1. Strony zgadzają się co do potrzeby zachowania zasobów naturalnych i bioróżnorodności oraz zarządzania nimi w zrównoważony sposób, co stanowi podstawę rozwoju obecnych i przyszłych pokoleń.
2. Strony zgadzają się, że współpraca w tej dziedzinie przyczynia się do promowania ochrony środowiska i poprawy jego stanu, w dążeniu do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju. We wszelkich działaniach podejmowanych przez Strony na mocy niniejszej umowy uwzględniane są wyniki Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju.
3. Strony postanawiają współpracować w celu zwiększenia wzajemnego wspierania się polityk ochrony środowiska oraz włączenia zagadnień środowiskowych do wszystkich sektorów współpracy.
4. Strony zobowiązują się do kontynuowania i zacieśniania swojej współpracy, szczególnie w zakresie:
 - a) propagowania aktywnego działania Stron przy wdrażaniu wielostronnych umów w sprawie środowiska, których są one stronami, w tym konwencji bazylejskiej, konwencji sztokholmskiej i konwencji rotterdamskiej;
 - b) propagowania świadomości ekologicznej oraz zwiększania lokalnego zaangażowania, w tym udziału rdzennych i lokalnych społeczności w ochronie środowiska oraz wysiłkach na rzecz zrównoważonego rozwoju;
 - c) promowania i rozpowszechniania technologii przyjaznych dla środowiska, produktów i usług, w tym poprzez stosowanie instrumentów regulacyjnych i rynkowych;
 - d) zapobiegania nielegalnemu transgranicznemu przemieszczaniu odpadów, w tym odpadów niebezpiecznych i substancji zubażających warstwę ozonową;
 - e) poprawy jakości otaczającego powietrza, ekologicznego zarządzania odpadami, bezpieczeństwa chemikaliów, zrównoważonego zintegrowanego gospodarowania zasobami wodnymi oraz propagowania zrównoważonej konsumpcji i produkcji;
 - f) zrównoważonego rozwoju i ochrony lasów, w tym promowania zrównoważonej gospodarki leśnej, certyfikacji lasów, środków zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna i związanego z tym handlu oraz włączeniu rozwoju leśnictwa w rozwój społeczności lokalnej;
 - g) skutecznego zarządzania parkami narodowymi oraz uznania i ochrony obszarów cechujących się różnorodnością biologiczną oraz zagrożonych ekosystemów, z należyтым poszanowaniem lokalnych i rdzennych społeczności zamieszkujących te obszary lub ich okolice;
 - h) ochrony i konserwacji środowiska przybrzeżnego i morskiego poprzez promowanie skutecznej gospodarki zasobami morskimi w celu osiągnięcia zrównoważonego rozwoju morskiego;
 - i) ochrony gleby, zachowania funkcji gleby oraz zrównoważonego zarządzania gruntami;
 - j) wzmocnienia zdolności zarządzania gruntami, przejrzystej gospodarki gruntami oraz prawidłowego funkcjonowania rynku nieruchomości w oparciu o zasadę zrównoważonego zarządzania gruntami oraz równych praw zainteresowanych podmiotów, w celu zapewnienia zarówno skutecznego wykorzystywania gruntów jak i ochrony środowiska z myślą o zrównoważonym rozwoju.
5. W tym celu Strony dążą do wzmocnienia współpracy, w ramach struktur dwustronnych i wielostronnych, w tym poprzez programy wsparcia technicznego w celu propagowania rozwoju, transferu i wykorzystywania technologii przyjaznych środowisku, jak również inicjatyw oraz ustaleń partnerskich w oparciu o zasadę wzajemnych korzyści w celu szybkiej realizacji milenijnych celów rozwoju.

Artykuł 31

Współpraca w zakresie zmiany klimatu

1. Strony postanawiają współpracować w celu przyspieszenia walki ze zmianą klimatu oraz jej wpływem na degradację środowiska oraz ubóstwo, propagowania polityki służącej złagodzeniu zmiany klimatu oraz dostosowaniu do negatywnych skutków zmiany klimatu, zwłaszcza podniesienia się poziomu morza, oraz wprowadzenia swoich gospodarek na odpowiednią ścieżkę zrównoważonego niskoemisyjnego wzrostu gospodarczego.

2. Cele współpracy są następujące:
 - a) zwalczanie zmiany klimatu, z ogólnym celem przejścia na gospodarkę niskoemisyjną, bezpieczną i zrównoważoną, poprzez konkretne działania łagodzące zgodnie z zasadami Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu;
 - b) poprawa wydajności energetycznej gospodarek Stron, poprzez propagowanie efektywności energetycznej, oszczędności energii i wykorzystywania bezpiecznych i zrównoważonych źródeł energii odnawialnej, oraz przejścia na przyjazne dla klimatu sposoby wytwarzania energii, które przyczyniają się do podłożenia fundamentów pod ekologiczną rewolucję energetyczną;
 - c) propagowanie wzorców zrównoważonej konsumpcji i produkcji w gospodarkach Stron, przyczyniając się do zmniejszenia nacisków na ekosystemy, w tym na gleby i klimat;
 - d) dostosowanie do nieuniknionych i niekorzystnych skutków zmiany klimatu, w tym ujęcie środków dostosowawczych w strategiach wzrostu i rozwoju Stron oraz w planowaniu na wszystkich szczeblach i we wszystkich sektorach.
3. W celu osiągnięcia celów określonych w ust. 2, Strony:
 - a) intensyfikują dialog polityczny i współpracę na szczeblu technicznym;
 - b) propagują współpracę w zakresie działań badawczo-rozwojowych oraz technologii niskoemisyjnych;
 - c) wzmacniają współpracę w zakresie krajowych odpowiednich działań łagodzących, niskoemisyjnych planów wzrostu gospodarczego, krajowych programów dostosowania do zmiany klimatu oraz programów ograniczenia ryzyka klęsk żywiołowych;
 - d) intensyfikują budowanie zdolności administracyjnych oraz wzmocnienie instytucji w celu sprostania wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu;
 - e) propagują szerzenie wiedzy, szczególnie wśród najsłabszych grup ludności oraz grup mieszkających za najbardziej zagrożonych obszarach, oraz ułatwiają udział lokalnych społeczności w reakcji na zmianę klimatu.

Artykuł 32

Rolnictwo, leśnictwo, zwierzęta hodowlane, rybołówstwo i rozwój obszarów wiejskich

1. Strony postanawiają zacieśnić współpracę, w tym poprzez pogłębiony dialog oraz wymianę doświadczeń, w zakresie rolnictwa, leśnictwa, zwierząt hodowlanych, rybołówstwa oraz rozwoju obszarów wiejskich, w szczególności w następujących obszarach:
 - a) polityka rolna i ogólne perspektywy dla rolnictwa w skali międzynarodowej;
 - b) ułatwienie handlu między Stronami w zakresie roślin, zwierząt i ich produktów, oraz rozwój rynku i promocji rynkowej;
 - c) polityka rozwoju na obszarach wiejskich;
 - d) polityka jakości w odniesieniu do roślin, zwierząt i produktów wodnych, w szczególności chronionych oznaczeń geograficznych i produkcji ekologicznej; wprowadzanie do obrotu jakościowych produktów rolnych, zwłaszcza produktów ekologicznych i produktów oznaczonych geograficznie (etykietowanie, certyfikacja i kontrola);
 - e) dobrostan zwierząt;
 - f) rozwój zrównoważonego i przyjaznego środowisku rolnictwa oraz transfer biotechnologii;
 - g) wspieranie zrównoważonej i odpowiedzialnej długoterminowej polityki morskiej i rybołówstwa, w tym ochrony zasobów przybrzeżnych i morskich oraz zarządzanie nimi;
 - h) propagowanie wysiłków służących zapobieganiu nielegalnym, niezgłaszanym i nieuregulowanym praktykom rybackim oraz zapobieganiu nielegalnemu wyrębowi i handlowi produktami leśnymi i ich zwalczaniu poprzez umowę w zakresie egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa (FLEGT) oraz dobrowolną umowę o partnerstwie (VPA);
 - i) badania dziedziczności, wybór odmian zwierząt i roślin, w tym poprawa wysokiej jakości zwierząt hodowlanych, oraz badania nad paszami i żywieniem zwierząt lądowych i wodnych;

- j) łagodzenie niekorzystnych skutków zmian klimatu na produkcję rolną oraz zmniejszanie ubóstwa na obszarach oddalonych lub wiejskich;
 - k) wspieranie i propagowanie zrównoważonego zarządzania lasami, w tym dostosowania do zmiany klimatu i łagodzenia niekorzystnych skutków.
2. Strony postanawiają zbadać możliwości wsparcia technicznego dla produkcji roślinnej i zwierzęcej, w tym poprawy wydajności roślinnej i zwierzęcej oraz jakości produktu, ale bez ograniczania się tylko do tych dziedzin, a także postanawiają rozważyć realizację programów budowania zdolności administracyjnych służących budowaniu zdolności kierowniczych w tym obszarze.

Artykuł 33

Współpraca odnosząca się do kwestii równości płci

1. Strony współpracują w zakresie wzmocnienia strategii i programów dotyczących kwestii płci, jak również budowania potencjału instytucjonalnego i administracyjnego oraz wspierania wdrażania krajowych strategii w dziedzinie równości płci, w tym praw kobiet i wzmocnienia pozycji kobiet, w celu zapewnienia sprawiedliwego udziału mężczyzn i kobiet we wszystkich sektorach życia gospodarczego, kulturalnego, politycznego i społecznego. W szczególności współpraca koncentruje się na poprawie dostępu kobiet do niezbędnych zasobów w celu pełnego korzystania z ich praw podstawowych.
2. Strony propagują tworzenie odpowiednich ram, w celu:
 - a) zapewnienia właściwego uwzględnienia kwestii płci we wszystkich strategiach, politykach i programach rozwojowych;
 - b) wymiany doświadczeń i modeli w propagowaniu równości płci, oraz propagowania przyjęcia środków szczególnie korzystnych dla kobiet.

Artykuł 34

Współpraca w zakresie pozostałości wojennych

Strony uznają znaczenie współpracy w usuwaniu min, bomb i innych niewybuchów oraz respektowania traktatów międzynarodowych, których są one stronami, przy uwzględnieniu innych odpowiednich instrumentów międzynarodowych. Strony postanawiają zatem współpracować poprzez:

- a) dzielenie się doświadczeniami i dialog, podnoszenie zdolności w zakresie zarządzania oraz szkolenia ekspertów, naukowców oraz wyspecjalizowanych ekspertów, w tym wsparcie na rzecz budowania potencjału administracyjnego, z zastrzeżeniem krajowych procedur Stron w zakresie powyższych kwestii;
- b) komunikację i edukację w zakresie zapobiegania wypadkom spowodowanym przez bomby i miny oraz rehabilitację i reintegrację w społeczeństwie ofiar bomb i min.

Artykuł 35

Współpraca w zakresie praw człowieka

1. Strony postanawiają współpracować przy promowaniu i ochronie praw człowieka, w tym w odniesieniu do wdrażania międzynarodowych instrumentów dotyczących praw człowieka, których są one stronami.

W tym celu udzielone zostanie wsparcie techniczne.

2. Współpraca ta może obejmować:
 - a) promowanie praw człowieka i edukacji;
 - b) zwiększenie kompetencji instytucji działających w zakresie praw człowieka;

- c) wzmocnienie istniejącego dialogu dotyczącego praw człowieka;
- d) zacieśnienie współpracy z instytucjami ONZ działającymi w zakresie praw człowieka.

Artykuł 36

Reforma administracji publicznej

W oparciu o szczegółową ocenę potrzeb Strony mogą w ramach wzajemnych konsultacji podjąć współpracę zmierzającą do restrukturyzacji i poprawy skuteczności działania swojej administracji publicznej, między innymi poprzez:

- a) poprawę wydajności organizacyjnej; w tym decentralizacji;
- b) poprawę efektywności instytucji w zakresie świadczonych usług;
- c) poprawę zarządzania finansami publicznymi i odpowiedzialności zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi Stron;
- d) polepszenie ram prawnych i instytucjonalnych;
- e) rozwijanie zdolności administracyjnych w celu opracowywania i wdrażania polityki (świadczenie usług publicznych, struktura i wykonanie budżetu, przeciwdziałanie korupcji);
- f) budowanie zdolności administracyjnych mechanizmów egzekwowania prawa i agencji działających w tej dziedzinie;
- g) reformę służby publicznej, agencji i procedur administracyjnych;
- h) budowanie zdolności administracyjnych w celu modernizacji administracji publicznej.

Artykuł 37

Stowarzyszenia i organizacje pozarządowe

1. Strony uznają rolę i potencjalny udział stowarzyszeń i organizacji pozarządowych, w tym partnerów społecznych, w procesie współpracy w ramach tej umowy.
2. Zgodnie z zasadami demokratycznymi oraz przepisami prawnymi i administracyjnymi każdej ze Stron, stowarzyszenia i organizacje pozarządowe mogą:
 - a) uczestniczyć w procesie opracowywania polityki;
 - b) być informowane o wynikach konsultacji dotyczących strategii rozwoju i współpracy oraz polityk sektorowych, a także brać w udział w takich konsultacjach, szczególnie w obszarach, które ich dotyczą, włączając w to wszystkie etapy procesu rozwoju;
 - c) otrzymywać środki finansowe, w zakresie, na jaki pozwalają na to przepisy wewnętrzne każdej ze Stron, oraz wsparcie na rzecz budowania zdolności w obszarach o szczególnym znaczeniu;
 - d) brać udział we wdrażaniu programów współpracy w dziedzinach, które ich dotyczą.

Artykuł 38

Kultura

1. Strony postanawiają propagować wielopłaszczyznową współpracę kulturalną, przy poszanowaniu swojej różnorodności, zwiększając wzajemne zrozumienie i wiedzę o swoich kulturach.

2. Strony dążą również do podejmowania odpowiednich działań celem promowania wymiany kulturalnej oraz realizowania wspólnych inicjatyw w różnych sferach kultury, w tym współpracy przy zachowaniu dziedzictwa kulturowego w poszanowaniu różnorodności kulturalnej. Strony postanawiają w tym kontekście kontynuować współpracę w ramach szczytu Azja-Europa (ASEM) wspierającego działania Fundacji Azja-Europa (ASEF). W tym celu Strony wspierają i propagują długoterminowe partnerstwo i współpracę między swoimi instytucjami kultury.

3. Strony postanawiają przeprowadzać konsultacje i współpracować na odpowiednich forach międzynarodowych, takich jak UNESCO, w celu osiągnięcia wspólnych celów i propagowania różnorodności kulturowej, jak również ochrony dziedzictwa kulturowego. W związku z tym Strony postanawiają propagować ratyfikację i wzmocnioną współpracę w realizacji Konwencji UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form ekspresji kulturalnej, która została przyjęta dnia 20 października 2005 r., kładąc nacisk na dialog polityczny i włączając kulturę w zrównoważony rozwój i zmniejszenie ubóstwa w celu promowania tworzenia dynamicznego sektora kultury poprzez ułatwienie rozwoju przemysłu kulturalnego. Strony kontynuują wysiłki mające na celu zachęcania innych państw do ratyfikacji tej konwencji.

Artykuł 39

Współpraca naukowa i technologiczna

1. Strony postanawiają wzmocnić współpracę naukową i technologiczną w dziedzinach stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania, w tym w sektorze przemysłu, energii, transportu, środowiska, zwłaszcza zmiany klimatu i zarządzania zasobami naturalnym (np. rybołówstwem, leśnictwem i rozwojem obszarów wiejskich), rolnictwa i bezpieczeństwa żywności, biotechnologii oraz zdrowia ludzi i zwierząt, przy uwzględnieniu swoich odpowiednich polityk i programów współpracy.

2. Celami takiej współpracy są między innymi:

- a) zachęcanie do wymiany informacji naukowych i technologicznych oraz *know-how*, w tym dotyczących realizacji polityk i programów;
- b) propagowanie trwałych stosunków i partnerstw w dziedzinie badań między społecznościami naukowymi, ośrodkami badawczymi, uczelniami i sektorami przemysłu;
- c) propagowanie szkoleń kadr w obszarze nauki i technologii;
- d) wzmocnienie stosowania badań naukowych i technologicznych w promowaniu zrównoważonego rozwoju i poprawie jakości życia.

3. Współpraca ta odbywa się w następujących formach:

- a) wspólne projekty i programy naukowe i rozwojowe;
- b) wymiana informacji, wiedzy i doświadczeń poprzez wspólną organizację seminariów i warsztatów naukowych, spotkań, sympozjów i konferencji;
- c) szkolenia i wymiany naukowców i młodych badaczy poprzez międzynarodowe programy mobilności i programy wymian, zapewniające maksymalne rozpowszechnianie wyników badań, kształcenia i najlepszych praktyk;
- d) inne formy wspólnie uzgodnione przez Strony.

4. Strony dążą do tego, by we współpracy takiej uczestniczyły właściwe instytucje szkolnictwa wyższego, ośrodki badawcze i sektory produkcji, w szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa. Działania w ramach współpracy powinny opierać się na zasadach wzajemności, sprawiedliwego traktowania i wzajemnych korzyści oraz zapewniać odpowiednią ochronę własności intelektualnej.

5. Priorytetowo należy potraktować współpracę między innymi w następujących dziedzinach:

- a) propagowanie i ułatwianie dostępu do wyznaczonych ośrodków badawczych w celu wymiany i szkoleń naukowców;
- b) zachęcanie do włączania badań i rozwoju do projektów inwestycyjnych i oficjalnych programów/projektów wsparcia rozwojowego.

6. Strony dążą do mobilizowania źródeł finansowania w celu wspierania realizacji współpracy naukowej i technologicznej zgodnie z niniejszą umową, w ramach swoich możliwości.
7. Strony postanawiają dołożyć wszelkich starań w celu zwiększenia wiedzy opinii publicznej o możliwościach oferowanych przez programy każdej ze Stron w zakresie współpracy naukowej i technologicznej.

Artykuł 40

Współpraca w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych

1. Uznając, że technologie informacyjno-komunikacyjne są ważnym elementem współczesnego życia oraz posiadają ogromne znaczenie dla rozwoju gospodarczego i społecznego, Strony zgadzają się wymieniać opinie na temat swojej polityki w tej dziedzinie w celu promowania rozwoju gospodarczego i społecznego.
2. Współpraca w tej dziedzinie powinna koncentrować się między innymi na:
 - a) ułatwieniu dialogu na temat różnych aspektów rozwoju technologii informacyjno-komunikacyjnych;
 - b) budowaniu zdolności w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych, w tym rozwoju zasobów ludzkich;
 - c) wzajemnym połączeniu i interoperacyjności sieci funkcjonujących i usług świadczonych w Unii, Wietnamie i Azji Południowo-Wschodniej;
 - d) standaryzacji nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz ich rozpowszechnianiu
 - e) propagowaniu współpracy badawczo-rozwojowej między Stronami w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych;
 - f) kwestiach/aspektach bezpieczeństwa technologii informacyjno-komunikacyjnych, jak również zwalczaniu cyberprzestępczości;
 - g) ocenach zgodności sprzętu telekomunikacyjnego, w tym sprzętu radiowego;
 - h) współpracy oraz wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk w zakresie wprowadzania technologii informatycznych w całym społeczeństwie oraz w administracji publicznej;
 - i) ułatwieniu współpracy między odpowiednimi instytucjami i podmiotami w sektorze audiowizualnym i sektorze mediów;
 - j) zachęcaniu do dalszej współpracy między przedsiębiorstwami Stron z branży technologii informacyjno-komunikacyjnych, w tym transferu technologii.

Artykuł 41

Transport

1. Strony postanawiają wzmocnić w dalszym stopniu współpracę we właściwych obszarach polityki transportowej, mając na względzie wzmocnienie i rozszerzenie możliwości inwestowania, lepszy przepływ towarów i pasażerów, wspieranie bezpieczeństwa i ochrony w transporcie morskim i lotniczym, a szczególnie działań poszukiwawczo-ratowniczych, zwalczanie piractwa oraz większą zgodność regulacji, ograniczenie wpływu wywieranego przez transport na środowisko oraz poprawę wydajności swoich systemów transportu.
2. Współpraca między Stronami w tej dziedzinie ma na celu propagowanie:
 - a) wymiany informacji na temat odpowiednich polityk i praktyk transportowych, zwłaszcza w zakresie transportu miejskiego, wiejskiego, morskiego i lotniczego, planowania transportu miejskiego, logistyki transportowej, rozwoju transportu publicznego oraz połączeń międzysieciowych i interoperacyjności multimodalnych systemów transportowych;
 - b) wymiany informacji na temat europejskich systemów nawigacji satelitarnej (Galileo), poprzez wykorzystanie instrumentów dwustronnych, z naciskiem na kwestie regulacji, przemysłu i rozwoju rynku stanowiące przedmiot wzajemnego zainteresowania;

- c) wspólnych działań w dziedzinie usług transportu lotniczego, poprzez między innymi wdrożenie istniejących umów, zbadanie możliwości dalszego rozwoju stosunków, a także współpracy technicznej i regulacyjnej w dziedzinach takich jak bezpieczeństwo lotnicze, ochrona lotnictwa i zarządzanie ruchem lotniczym, w celu wspierania zbliżania przepisów oraz usunięcia przeszkód utrudniających działalność gospodarczą. Na tej podstawie Strony zbadają możliwy zakres wzmocnionej współpracy w dziedzinie lotnictwa cywilnego;
- d) dialogu w dziedzinie transportu morskiego mającego na celu nieograniczony dostęp do międzynarodowych rynków morskich i handlu na zasadach komercyjnych, zobowiązań do stopniowego wycofywania istniejących programów rezerwacji ładunków, zaniechania wprowadzania klauzul podziału ładunku, umożliwienia zakładania przedsiębiorstw w branży usług transportu morskiego, w tym usług pomocniczych, równego traktowania podmiotów krajowych i obcych oraz klauzul najwyższego uprzywilejowania w zakresie dostępu do usług pomocniczych i portowych w stosunku do statków należących do obywateli bądź przedsiębiorstw drugiej Strony oraz kwestii związanych z usługami transportu bezpośredniego (tzw. „od drzwi do drzwi”);
- e) wdrażania norm w zakresie bezpieczeństwa, ochrony i zapobiegania zanieczyszczeniom, szczególnie w odniesieniu do transportu morskiego i lotniczego, zgodnie z właściwymi konwencjami międzynarodowymi, a także współpracy z właściwymi forami międzynarodowymi, których celem jest lepsze egzekwowanie regulacji międzynarodowych. W tym celu Strony propagują współpracę techniczną i wsparcie w kwestiach związanych z ochroną transportu, w tym działaniami poszukiwawczo-ratowniczymi oraz dochodzeniami w sprawie ofiar i wypadków.

Artykuł 42

Energia

1. Strony postanawiają zacieśniać współpracę w sektorze energii, z myślą o:
 - a) dywersyfikacji dostaw energii w celu poprawy bezpieczeństwa energetycznego, rozwinięciu nowych innowacyjnych i odnawialnych form energii, w tym zrównoważonych biopaliw i biomasy zgodnie ze szczególnymi warunkami danego państwa, energii wiatrowej i słonecznej oraz wytwarzaniu energii wodnej i wspierania rozwoju odpowiednich ram politycznych w celu stworzenia odpowiednich warunków dla inwestycji i równych szans w zakresie energii odnawialnej oraz włączenia tych elementów do odpowiednich obszarów polityki;
 - b) osiągnięciu racjonalnego wykorzystania energii dzięki wspólnemu wysiłkowi dostawców i odbiorców poprzez promowanie efektywności energetycznej w produkcji, transporcie, dystrybucji i zużyciu końcowym energii,
 - c) wspieraniu transferu technologii służących zrównoważonej produkcji i wykorzystaniu energii;
 - d) poprawie budowania zdolności i ułatwiania inwestycji w tym obszarze, w oparciu o przejrzyste i niedyskryminujące zasady handlowe;
 - e) rozwiązaniu kwestii związków między przystępnym cenowo dostępem do usług energetycznych a zrównoważonym rozwojem.
2. W tym celu Strony zgadzają się na propagowanie kontaktów i wspólnych badań, jak również na wzmocnienie wsparcia technicznego i projektów budowania zdolności poprzez odpowiednie fora regionalne na temat czystej produkcji i ochrony środowiska, aby obie Strony mogły czerpać z tego korzyści. Obie Strony będą badać dalsze możliwości zwiększonej współpracy w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony jądrowej w ramach swoich istniejących ram prawnych i polityk.

Artykuł 43

Turystyka

1. Zgodnie z ogólnym kodeksem etyki w turystyce opracowanym przez Światową Organizację Turystyki oraz z zasadami zrównoważonego rozwoju opartymi na „Agendzie 21 na poziomie lokalnym” Strony dążą do osiągnięcia lepszej wymiany informacji i ustanowienia najlepszych praktyk, tak aby zapewnić zrównoważony rozwój turystyki.
2. Strony zgadzają się na rozwijanie współpracy między innymi w zakresie:
 - a) ochrony dziedzictwa naturalnego i kulturalnego oraz maksymalizacji jego potencjału;
 - b) łagodzenia negatywnych skutków turystyki;

- c) wzmocnienia pozytywnego wkładu turystyki w zrównoważony rozwój społeczności lokalnych, m.in. poprzez rozwój turystyki ekologicznej i kulturalnej, przy równoczesnym poszanowaniu integralności i interesów społeczności lokalnych i rdzennych;
- d) wsparcia technicznego oraz budowania zdolności, w tym programów szkoleniowych dla decydentów oraz zarządzających turystyką;
- e) zachęcania podmiotów z sektora turystyki, w tym organizatorów wycieczek oraz biur podróży obu Stron do dalszego rozwijania współpracy dwustronnej, w tym szkoleń.

Artykuł 44

Polityka przemysłowa i współpraca w sektorze MŚP

Strony, biorąc pod uwagę swoją politykę gospodarczą i swoje cele, zgadzają się propagować współpracę w zakresie polityki przemysłowej we wszystkich dziedzinach uznanych za właściwe, w celu zwiększenia konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw, między innymi poprzez:

- a) wymianę informacji i doświadczeń w zakresie tworzenia ram prawnych i innych warunków dla poprawy konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw;
- b) promowanie kontaktów i wymian między podmiotami gospodarczymi, zachęcanie do wspólnych inwestycji oraz zakładanie wspólnych przedsiębiorstw i sieci informacyjnych, w szczególności w ramach istniejących programów horyzontalnych Unii, pobudzając w ten sposób transfery „miękkiej” i „twardej” technologii i *know-how* pomiędzy partnerami, w tym nowych i zaawansowanych technologii;
- c) dostarczanie informacji i wspieranie innowacji oraz wymianę dobrych praktyk w zakresie dostępu do finansowania i rynku, w tym usług audytu i księgowości, w szczególności w przypadku małych i mikroprzedsiębiorstw;
- d) ułatwienie i wspieranie odpowiednich działań prowadzonych przez podmioty sektora prywatnego i stowarzyszenia przedsiębiorców Stron;
- e) propagowanie odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw oraz zachęcanie do stosowania odpowiedzialnych praktyk handlowych, obejmujących zrównoważoną konsumpcję i produkcję. Współpraca ta obejmuje również kwestie widziane z perspektywy konsumenta, takie jak informacje o produkcie oraz rola konsumenta na rynku;
- f) prowadzenie wspólnych projektów badawczych, wsparcie techniczne oraz współpracę w zakresie norm, regulacji technicznych i procedur oceny zgodności w wybranych obszarach przemysłu, zgodnie z wzajemnymi uzgodnieniami.

Artykuł 45

Dialog w sprawie polityki gospodarczej

Strony postanawiają współpracować przy propagowaniu wymiany informacji na temat swoich odpowiednich tendencji gospodarczych i politycznych, oraz wymiany doświadczeń na temat koordynacji polityki gospodarczej w kontekście regionalnej współpracy gospodarczej i integracji poprzez istniejące mechanizmy dwustronne i wielostronne w dziedzinach stanowiących przedmiot wzajemnego zainteresowania, w tym wymiany informacji o procesie reform i prywatyzacji przedsiębiorstw skarbu państwa, zgodnie z przepisami i regulacjami Stron.

Artykuł 46

Współpraca w zakresie opodatkowania

1. W celu wzmocnienia i rozwijania działalności gospodarczej, przy równoczesnym uwzględnieniu potrzeby rozwijania odpowiednich ram regulacyjnych i administracyjnych, Strony zobowiązują się do dobrych rządów w dziedzinie podatków, a także będą wprowadzać w życie zasady przejrzystości i wymiany informacji w ramach dwustronnych umów w sprawie opodatkowania między państwami członkowskimi a Wietnamem. Ponadto Strony zgadzają się na zwiększenie swojej wymiany doświadczeń, dialogu oraz współpracy w walce z unikaniem opodatkowania i innymi szkodliwymi praktykami podatkowymi.

2. Strony zgadzają się na zwiększenie współpracy w dziedzinie podatków w celu wzmocnienia swoich zdolności regulacyjnych i administracyjnych między innymi poprzez wymianę doświadczeń i wsparcie techniczne.

3. Strony będą zachęcały do skutecznego wdrażania dwustronnych umów w sprawie opodatkowania między państwami członkowskimi a Wietnamem oraz będą wspierały zawieranie nowych porozumień tego rodzaju w przyszłości.

Artykuł 47

Współpraca w zakresie usług finansowych

Strony zgadzają się prowadzić dialog służący zwłaszcza wymianie informacji i doświadczeń na temat swoich wewnętrznych przepisów, oraz zacieśnieniu współpracy w celu usprawnienia systemów księgowości, audytu, nadzoru oraz regulacji w usługach bankowych, ubezpieczeniowych oraz innych częściach sektora finansowego, w tym poprzez programy budowania zdolności w dziedzinach stanowiących przedmiot wzajemnego zainteresowania.

Artykuł 48

Współpraca w zakresie zapobiegania katastrofom naturalnym i łagodzenia ich skutków

1. Strony postanawiają współpracować przy zapobieganiu katastrofom naturalnym oraz przy skutecznym reagowaniu na takie katastrofy, w celu zminimalizowania strat w ludziach, mieniu, zasobach naturalnych, dziedzictwie naturalnym i kulturalnym, a także zgadzają się uwzględnić kwestię zapobiegania katastrofom we wszystkich sektorach i obszarach interwencji na szczeblu krajowym i lokalnym.

2. Na tej podstawie Strony zgadzają się:

- a) wymieniać informacje na temat monitorowania, oceny, prognozowania i wczesnego ostrzegania w zakresie katastrof naturalnych;
- b) wzmocniać zdolności poprzez wymianę doświadczeń i najlepszych praktyk w zakresie zapobiegania katastrofom naturalnym i łagodzenia ich skutków;
- c) wspierać się wzajemnie w zakresie technologii, sprzętu specjalistycznego oraz materiałów potrzebnych do zarządzania katastrofami oraz działania w sytuacjach awaryjnych;
- d) intensyfikować dialog między organami obu Stron odpowiedzialnymi za zarządzanie katastrofami naturalnymi i działania w sytuacjach awaryjnych w celu wsparcia i wzmocnienia współpracy w tym obszarze.

Artykuł 49

Planowanie oraz rozwój urbanistyczny i regionalny

1. Uznając ważną rolę planowania oraz rozwoju urbanistycznego i regionalnego w osiągnięciu wzrostu gospodarczego, ograniczaniu ubóstwa oraz zrównoważonym rozwoju, Strony postanawiają propagować współpracę i partnerstwo w tej dziedzinie.

2. Współpraca w zakresie planowania oraz rozwoju urbanistycznego i regionalnego może przyjmować następujące formy:

- a) wymiana doświadczeń w rozwiązywaniu kwestii związanych ze zrównoważonym planowaniem oraz rozwojem urbanistycznymi i regionalnym, w tym:
 - politykami dotyczącymi planowania urbanistycznego i powiązanej infrastruktury, planowania regionalnego i ekspansji miast, ochrony i rozwoju historycznych miejscowości;
 - ustanowieniem sieci miejskich z udziałem władz centralnych i lokalnych, w tym gmin, stowarzyszeń i organizacji pozarządowych, agencji, przedsiębiorców oraz organizacji zawodowych;

- zarządzaniem architekturą, planowaniem i ekspansją przestrzeni miejskiej przy wykorzystaniu narzędzi systemu informacji geograficznej (GIS);
 - planowaniem i rozwojem centrów urbanistycznych i odnowieniem centrów miast oraz ekologicznym planowaniem urbanistycznym;
 - relacjami między obszarami miejskimi i wiejskimi;
 - opracowaniem miejskiej infrastruktury technicznej, w tym rekultywacją i poprawą miejskich systemów wodociągowych, budową sieci kanalizacyjnej oraz systemów utylizacji odpadów stałych, ochroną środowiska oraz krajobrazu miejskiego;
- b) wsparcie szkoleń i budowania potencjału na centralnym, regionalnym i lokalnym szczeblu zarządzania w planowaniu regionalnym i miejskim, zarządzaniu architekturą oraz dziedzictwem architektonicznym;
- c) współpraca w ramach odpowiednich organizacji międzynarodowych, takich jak ONZ-HABITAT oraz Światowe Forum Urbanistyczne, poprzez wspólne programy badawcze oraz organizację warsztatów i seminariów w celu wymiany informacji i doświadczeń w planowaniu i rozwoju urbanistycznym, w tym w zakresie ekspansji miejskiej, urbanistyki, zagospodarowania przestrzennego oraz rozwoju infrastruktury technicznej.
3. Strony postanawiają wzmocnić współpracę oraz prowadzić wymianę doświadczeń i informacji między swoimi władzami regionalnymi i miejskimi w celu rozwiązywania złożonych problemów urbanistycznych poprzez propagowanie zrównoważonego rozwoju.

Artykuł 50

Praca, zatrudnienie i sprawy społeczne

1. Strony postanawiają zacieśnić współpracę w dziedzinie pracy, zatrudnienia i spraw społecznych, w tym współpracę w zakresie pracy, spójności regionalnej i społecznej, zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy, równości płci, kształcenia ustawicznego, rozwoju zasobów ludzkich, migracji międzynarodowej i godnej pracy oraz zabezpieczeń społecznych w celu wzmocnienia społecznego wymiaru globalizacji.
2. Strony potwierdzają konieczność wspierania procesu globalizacji, który jest korzystny dla wszystkich, a także promowania pełnego i wydajnego zatrudnienia oraz godnej pracy jako kluczowych elementów zrównoważonego rozwoju i ograniczania ubóstwa, zgodnie z rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 60/1 oraz z deklaracją ministerialną przyjętą na obradach wysokiego szczebla Rady Gospodarczo-Społecznej ONZ w lipcu 2006 r.. Współpraca między Stronami pozostaje w zgodności z odpowiednimi cechami charakterystycznymi i odmiennym charakterem sytuacji gospodarczej i społecznej każdej ze Stron oraz uwzględnia te aspekty.
3. Strony potwierdzają swoje zobowiązania w zakresie poszanowania, promowania i przestrzegania międzynarodowych norm zatrudnienia, określonych w konwencjach Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), których są one stronami, o których mowa w Deklaracji MOP dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy. Strony postanawiają współpracować i zapewniać wsparcie techniczne w celu propagowania ratyfikacji, w stosownych przypadkach, norm pracy uznanych na poziomie międzynarodowym oraz skutecznego wdrażania norm pracy ratyfikowanych przez Strony.
4. Z zastrzeżeniem przepisów ustawowych, warunków i procedur mających zastosowanie w kraju przyjmującym oraz odpowiednich traktatów i konwencji międzynarodowych, których Strony są stronami, Strony dążą do zapewnienia obywatelom drugiej Strony, zatrudnionym legalnie na terytorium kraju przyjmującego, traktowania wolnego od wszelkiej dyskryminacji ze względu na obywatelstwo, w odniesieniu m.in. do warunków pracy, wynagrodzenia lub zwolnienia, w porównaniu z warunkami stosowanymi wobec innych obywateli państw trzecich.
5. Formy współpracy mogą obejmować konkretne programy i projekty, zgodnie z wzajemnymi uzgodnieniami, jak również budowanie zdolności administracyjnych, wymianę polityczną i inicjatywy podejmowane w zakresie kwestii stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania na szczeblu dwustronnym lub wielostronnym, takim jak ASEM, UE-ASEAM i MOP.

Artykuł 51

Statystyka

1. Strony postanawiają propagować współpracę przy harmonizacji i opracowywaniu metod statystycznych, w tym gromadzeniu danych statystycznych, ich przetwarzaniu, analizowaniu i rozpowszechnianiu.

2. W tym celu Strony postanawiają wzmocnić współpracę, również poprzez fora regionalne i międzynarodowe, przy pomocy budowania zdolności i innych projektów wsparcia technicznego, w tym zapewnienia nowoczesnego oprogramowania do celów statystycznych, aby podnieść jakość statystyk.

TYTUŁ VII

RAMY INSTYTUCJONALNE

Artykuł 52

Wspólny Komitet

1. Strony zgadzają się ustanowić Wspólny Komitet składający się z przedstawicieli obu stron na najwyższym możliwym szczeblu, który będzie miał następujące zadania:

- a) zapewnienie sprawnego funkcjonowania i wykonywania umowy;
- b) ustalenie priorytetów w związku z celami umowy;
- c) monitorowanie rozwoju wszechstronnych stosunków między Stronami oraz formułowanie zaleceń w celu propagowania założeń niniejszej umowy;
- d) w stosownych przypadkach, występowanie do komitetów lub innych organów ustanowionych na mocy innych umów między Stronami o udzielenie informacji oraz analizowanie wszelkich sprawozdań przekazanych przez te organy,
- e) wymianę opinii i przedstawianie sugestii na temat wszelkich kwestii stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania, w tym przyszłych działań i zasobów dostępnych na ich realizację,
- f) wyeliminowanie różnic wynikających ze stosowania lub interpretacji niniejszej umowy;
- g) analizowanie wszelkich informacji o niewywiązaniu się ze zobowiązań przedstawionych przez jedną ze Stron oraz prowadzenie konsultacji z drugą Stroną w celu znalezienia rozwiązania możliwego do zaakceptowania przez obydwie Strony, zgodnie z art. 57.

2. Wspólny Komitet spotyka się co roku na przemian w Brukseli i w Hanoi, w terminie ustalonym w drodze wzajemnego porozumienia. W drodze porozumienia pomiędzy Stronami można również zwoływać nadzwyczajne posiedzenia Wspólnego Komitetu. Wspólnemu Komitetowi przewodniczy naprzemiennie każda ze Stron. Porządek posiedzeń Wspólnego Komitetu ustala się w drodze porozumienia między Stronami.

3. Wspólny Komitet może ustanowić podkomitety i specjalistyczne grupy robocze celem udzielenia mu wsparcia w wykonywaniu jego zadań. Te podkomitety i grupy robocze zdają szczegółowe sprawozdania ze swej działalności Wspólnemu Komitetowi na każdym z jego posiedzeń.

4. Strony postanawiają, że zadaniem Wspólnego Komitetu będzie również zapewnienie właściwego funkcjonowania wszelkich umów bądź protokołów o charakterze sektorowym, które zostały lub zostaną zawarte przez Strony.

5. Wspólny Komitet przyjmuje swój własny regulamin.

TYTUŁ VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 53

Zasoby na współpracę

1. Strony postanawiają udostępnić właściwe zasoby, w tym środki finansowe, na realizację celów określonych w niniejszej umowie w zakresie, w jakim pozwalają na to zasoby i przepisy każdej ze Stron.

2. Strony zachęcają Europejski Bank Inwestycyjny do kontynuowania swoich działań w Wietnamie, zgodnie ze jego procedurami oraz kryteriami finansowania.

Artykuł 54

Klauzula dotycząca przyszłego rozwoju

1. Strony mogą za wzajemną zgodą rozszerzyć zakres niniejszej umowy w celu zacieśnienia współpracy, w tym poprzez uzupełnienie jej za pomocą umów lub protokołów dotyczących poszczególnych sektorów lub działań. Takie umowy szczegółowe stanowią integralną część ogólnych stosunków dwustronnych regulowanych niniejszą umową oraz stanowią część wspólnych ram instytucjonalnych.
2. W odniesieniu do wdrażania niniejszej umowy każda ze Stron może przedstawić propozycje dotyczące rozszerzenia zakresu współpracy, biorąc pod uwagę doświadczenie uzyskane podczas jej stosowania.

Artykuł 55

Inne umowy

1. Bez uszczerbku dla odpowiednich postanowień Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ani niniejsza umowa, ani działania podejmowane na jej mocy, nie mają wpływu na uprawnienia państw członkowskich do podejmowania działań w ramach współpracy dwustronnej z Wietnamem lub do zawierania, w stosownych przypadkach, nowych umów o partnerstwie i współpracy z Wietnamem.
2. Niniejsza umowa nie wpływa na stosowanie lub wykonywanie zobowiązań podjętych przez każdą ze Stron w stosunkach ze stronami trzecimi.
3. Istniejące umowy dotyczące konkretnych obszarów współpracy, objętych zakresem niniejszej umowy, są również uważane za część ogólnych stosunków dwustronnych regulowanych niniejszą umową oraz za część wspólnych ram instytucjonalnych.

Artykuł 56

Stosowanie i interpretacja umowy

1. W przypadku rozbieżności dotyczących stosowania lub interpretacji niniejszej umowy każda ze Stron może odwołać się do Wspólnego Komitetu.
2. Wspólny Komitet może rozstrzygnąć kwestię w drodze zalecenia.

Artykuł 57

Wypełnianie zobowiązań

1. Strony podejmują wszelkie środki o charakterze ogólnym lub szczególnym w celu wypełnienia swoich zobowiązań wynikających z niniejszej umowy oraz zapewniają osiągnięcie celów i założeń określonych w niniejszej umowie.
2. W przypadku gdy jedna ze Stron uzna, że druga Strona nie wypełniła któregokolwiek ze swoich zobowiązań wynikających z niniejszej umowy, może podjąć właściwe środki.
3. Przed ich podjęciem, z wyjątkiem przypadków istotnego naruszenia umowy, Strona powinna dostarczyć Wspólnemu Komitetowi wszystkie stosowne informacje konieczne do dokładnej analizy sytuacji w celu znalezienia rozwiązania zadowalającego obie Strony.

4. Strony zgadzają się, że do celów prawidłowej interpretacji i właściwego stosowania niniejszej umowy w praktyce, wyrażenie „właściwe środki”, o którym mowa w art. 57 ust. 2, oznacza środki podjęte zgodnie z prawem międzynarodowym i proporcjonalnych w stosunku do niewywiązywania się ze zobowiązań wynikających z niniejszej umowy. Przy wyborze wspomnianych środków pierwszeństwo należy dać tym spośród nich, które w najmniejszym stopniu zakłócają funkcjonowanie niniejszej umowy. O środkach tych powiadamia się natychmiast drugą Stronę i jeżeli druga Strona przedstawi taki wniosek, stają się one przedmiotem konsultacji w ramach Wspólnego Komitetu.

Artykuł 58

Ułatwienia

Aby ułatwić współpracę w ramach niniejszej umowy, obie Strony zgadzają się przyznać konieczne ułatwienia ekspertom i urzędnikom zaangażowanym w realizację współpracy w celu wykonywania ich zadań, zgodnie z wewnętrznymi przepisami i regulacjami obu Stron.

Artykuł 59

Deklaracje

Deklaracje do niniejszej umowy stanowią integralną część niniejszej umowy.

Artykuł 60

Terytorialny zakres stosowania

Niniejsza umowa ma zastosowanie z jednej strony na terytorium, na którym stosuje się Traktat o Unii Europejskiej zgodnie z warunkami określonymi w tym Traktacie, a z drugiej strony na terytorium Socjalistycznej Republiki Wietnamu.

Artykuł 61

Definicja pojęcia „Strony”

Do celów niniejszej umowy określenie „Strony” oznacza z jednej strony Unię lub jej państwa członkowskie albo Unię i jej państwa członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi uprawnieniami, a z drugiej strony Socjalistyczną Republikę Wietnamu.

Artykuł 62

Bezpieczeństwo narodowe i ujawnianie informacji

Żadne z postanowień niniejszej umowy nie może być interpretowane w sposób wymagający od którejkolwiek ze Stron przekazania informacji, których ujawnienie Strona uznaje za sprzeczne z jej podstawowymi interesami w zakresie bezpieczeństwa.

Artykuł 63

Wejście w życie i okres obowiązywania

1. Niniejsza umowa wchodzi w życie w pierwszym dniu miesiąca następującego po dniu, w którym ostatnia Strona powiadomiła drugą Stronę o zakończeniu procedur prawnych koniecznych do tego celu.
2. Niniejsza umowa obowiązuje przez okres pięciu lat. Niniejsza umowa jest automatycznie przedłużana na kolejne okresy jednego roku, chyba że jedna ze Stron powiadomi pisemnie drugą Stronę o swoim zamiarze nieprzedłużania niniejszej umowy na sześć miesięcy przed końcem kolejnego rocznego okresu.

3. Wszelkie zmiany do niniejszej umowy wprowadzane są za porozumieniem Stron. Wszelkie zmiany stają się skuteczne, dopiero kiedy ostatnia Strona powiadomi drugą Stronę, że dopełnione zostały wszystkie konieczne formalności.

4. Niniejsza umowa może zostać wypowiedziana przez każdą ze Stron poprzez pisemne powiadomienie o wypowiedzeniu przekazane drugiej Stronie. Wypowiedzenie staje się skuteczne sześć miesięcy po otrzymaniu powiadomienia przez drugą Stronę.

Artykuł 64

Powiadomienia

Powiadomienia dokonywane zgodnie z artykułem 63 należy kierować odpowiednio do Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej oraz Ministerstwa Spraw Zagranicznych Wietnamu.

Artykuł 65

Tekst autentyczny

Niniejszą umowę sporządzono w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim oraz wietnamskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

Съставено в Брюксел на двадесет и седми юни две хиляди и дванадесета година.

Hecho en Bruselas, el veintisiete de junio de dos mil doce.

V Bruselu dne dvacátého sedmého června dva tisíce dvanáct.

Udfærdiget i Bruxelles den syvogtyvende juni to tusind og tolv.

Geschehen zu Brüssel am siebenundzwanzigsten Juni zweitausendzwoölf.

Kahe tuhande kaheteistkümnenda aasta juunikuu kahekümne seitsmendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι επτά Ιουνίου δύο χιλιάδες δώδεκα.

Done at Brussels on the twenty-seventh day of June in the year two thousand and twelve.

Fait à Bruxelles, le vingt-sept juin deux mille douze.

Fatto a Bruxelles, addì ventisette giugno duemiladodici.

Briselē, divi tūkstoši divpadsmitā gada divdesmit septītajā jūnijā.

Priimta du tūkstančiai dvyliktų metų birželio dvidešimt septintą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizenkettedik év június havának huszonhetedik napján.

Magħmul fi Brussell, fis-sebgha u għoxrin jum ta' Ġunju tas-sena elfejn u tnax.

Gedaan te Brussel, de zevenentwintigste juni tweeduizend twaalf.

Sporządzono w Brukseli dnia dwudziestego siódmego czerwca roku dwa tysiące dwunastego.

Feito em Bruselas, em vinte e sete de junho de dois mil e doze.

Íntocmit la Bruxelles la douázeci și șapte iunie două mii doisprezece.

V Bruseli dňa dvadsiateho siedmeho júna dvetisícdivásť.

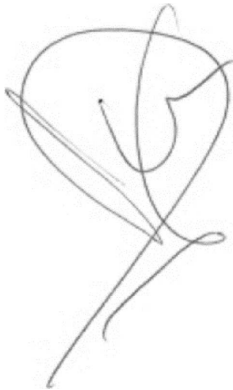
V Bruslju, dne sedemindvajsetega junija leta dva tisoč dvanajst.

Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäseitsemäntenä päivänä kesäkuuta vuonna kaksituhattakaksitoista.

Som skedde i Bryssel den tjugosjunde juni tjugohundratolv.

Làm tại Brúc-xen, ngày hai mươi bảy tháng Sáu năm hai nghìn mười hai.

Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien

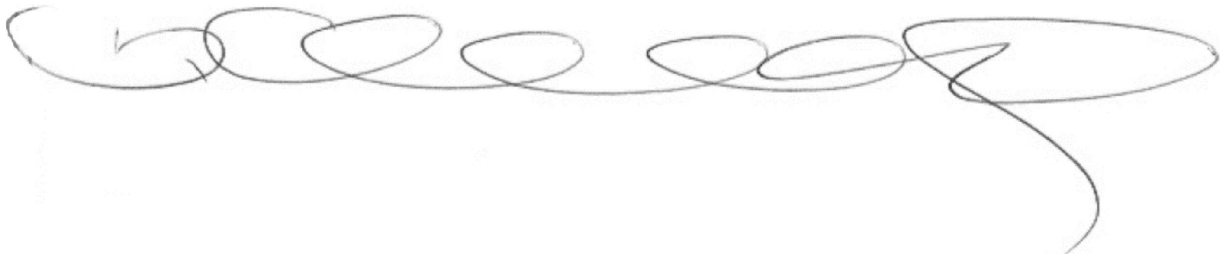

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

За Република България

Za Českou republiku

For Kongeriget Danmark

Für die Bundesrepublik Deutschland

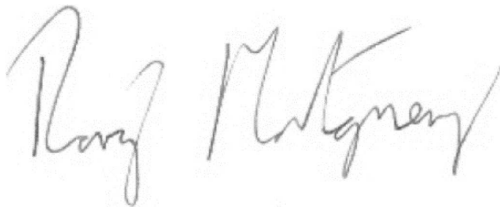

Eesti Vabariigi nimel

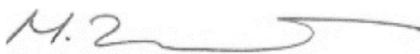

Thar cheann Na hÉireann

For Ireland

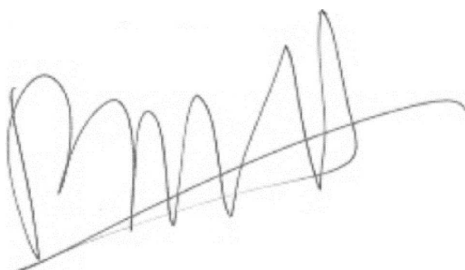
Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

Pour la République française

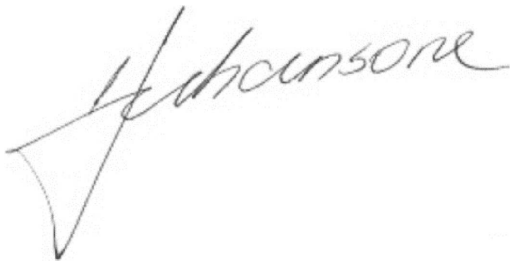
Per la Repubblica italiana

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'A. Renzi', written in a cursive style.

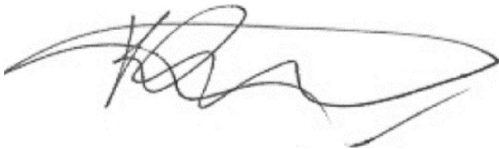
Για την Κυπριακή Δημοκρατία

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'E. Karamanlis', written in a cursive style.

Latvijas Republikas vārdā –

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'V. Dombrovskis', written in a cursive style.

Lietuvos Respublikos vardu

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'G.uskas', written in a cursive style.

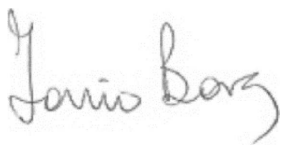
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. L. Xavier', written in a cursive style.

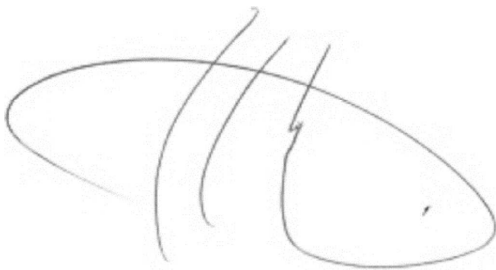
A Magyar Köztársaság részéről

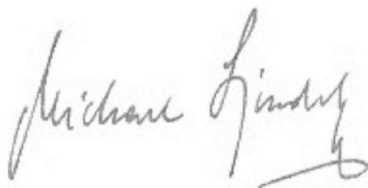
Għal Malta

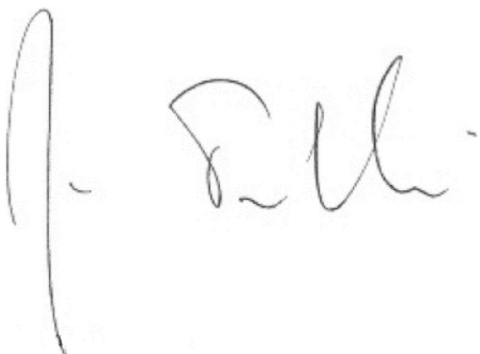
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

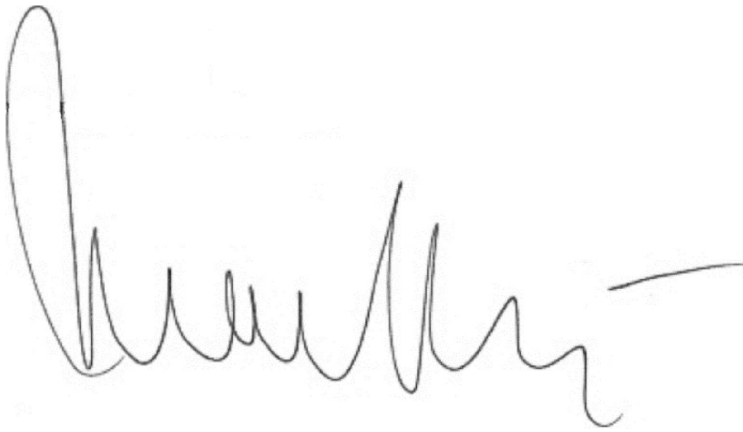
Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Pela República Portuguesa

Pentru România

Za Republiko Slovenijo

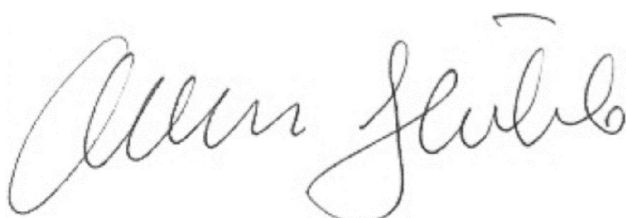

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta

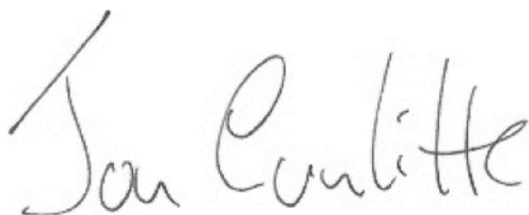
För Republiken Finland

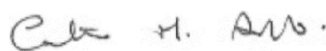
För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

Thay mặt nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam

ZAŁĄCZNIK

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA STATUSU GOSPODARKI RYNKOWEJ

Strony wzmacniają współpracę zmierzającą do możliwie szybkiego wczesnego przyznania Wietnamowi statusu gospodarki rynkowej, z zastrzeżeniem odpowiednich procedur.

JEDNOSTRONNA DEKLARACJA UNII EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE OGÓLNEGO SYSTEMU PREFERENCJI

Unia Europejska uznaje duże znaczenie systemu ogólnych preferencji taryfowych dla rozwoju handlu oraz w dalszym ciągu prowadzi współpracę, poprzez między innymi dialog, wymiany i działania w zakresie budowania zdolności, w celu zapewnienia optymalnego wykorzystania tego systemu przez Wietnam zgodnie z odpowiednimi procedurami Stron i rozwijającą się polityką handlową UE.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE ART. 24 (WSPÓŁPRACA W ZAKRESIE ZWALCZANIA PRANIA PIENIĘDZY I FINANSOWANIA TERRORYZMU)

Strony zgadzają się, aby Wspólny Komitet określił wykaz właściwych organów odpowiedzialnych za wymianę odpowiednich informacji w ramach tego artykułu.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE ART. 57 (WYPEŁNIANIE ZOBOWIĄZAŃ)

Strony zgadzają się, na potrzeby właściwej interpretacji niniejszej umowy i jej stosowania w praktyce, że termin „istotne naruszenie umowy” w art. 57 ust. 3, zgodnie z art. 60 ust. 3 Konwencji wiedeńskiej o prawie Traktatów z 1969 r. („konwencja wiedeńska”), obejmuje:

- a) wypowiedzenie niniejszej umowy w sposób nieusankcjonowany przez konwencję wiedeńską; lub
- b) złamanie zasadniczych elementów umowy, opisanych w art. 1 ust. 1 i 2 oraz art. 8.

W przypadkach istotnego naruszenia umowy środek należy niezwłocznie zgłosić drugiej Stronie. Na wniosek drugiej Strony Wspólny Komitet przeprowadza pilne konsultacje w terminie do 30 dni w celu dokładnego przeanalizowania wszystkich aspektów środka oraz uzasadnienia środka, aby znaleźć rozwiązanie zadowalające obie Strony.
